Ludas

SZAT

III. évfolyam, 49. szám.

Hurrá Tito!

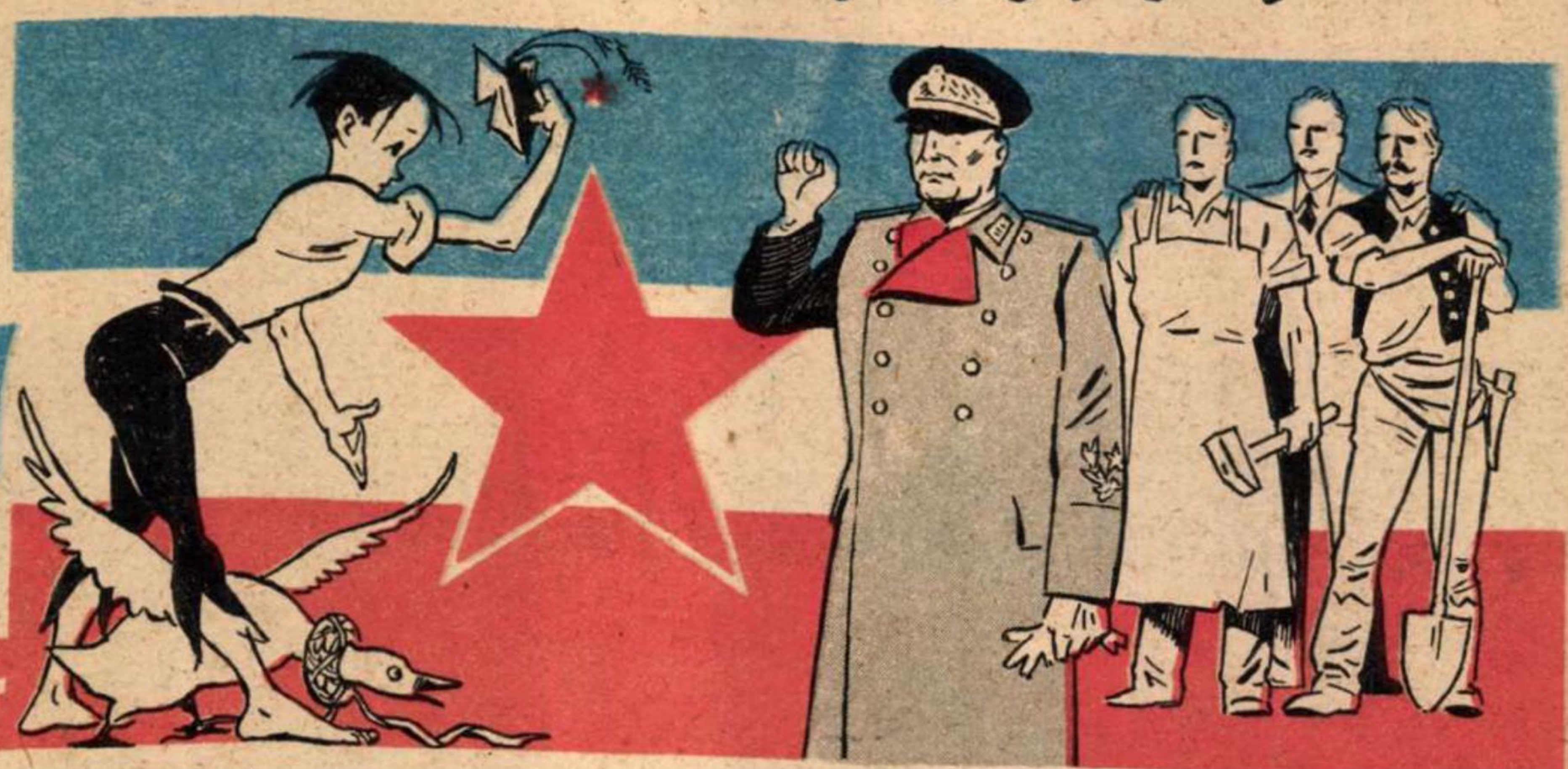

Hangtalan Heti Híradó

Nyárády pénzügyminiszter lemondása befejezett tény. Távozása már régen esedékes volt, de nem tudott elmenni, mert nem volt itthon.

Nyugalmat akarnak teremteni a társbérletek frontján. Ez a bácsi már megkezdte!

Balogh páter keresi külföldre utazott alvezérét, Kovács Imrét.

Addig is uj alvezért nevez ki, de a menetrendet mindenesetre eldugja előle.

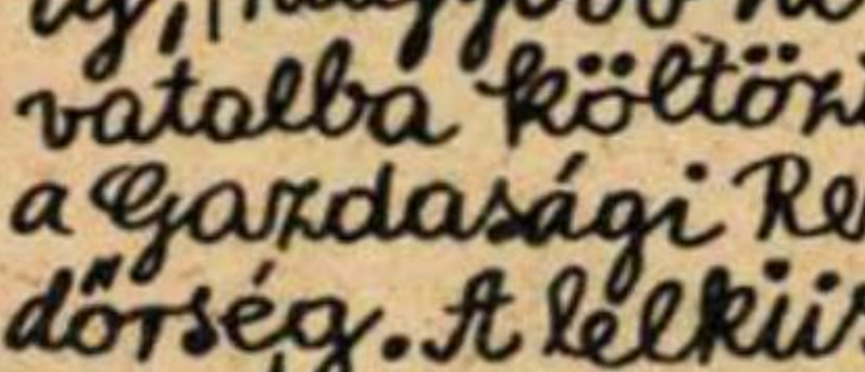

Uj, nagyobb hivatalba költözik a Gazdasági Rendőrség. A lelkiismeretes GR most azt kutatja, hogy miből telik neki nagyobb lakásra.

Pufti, itt a mufti!

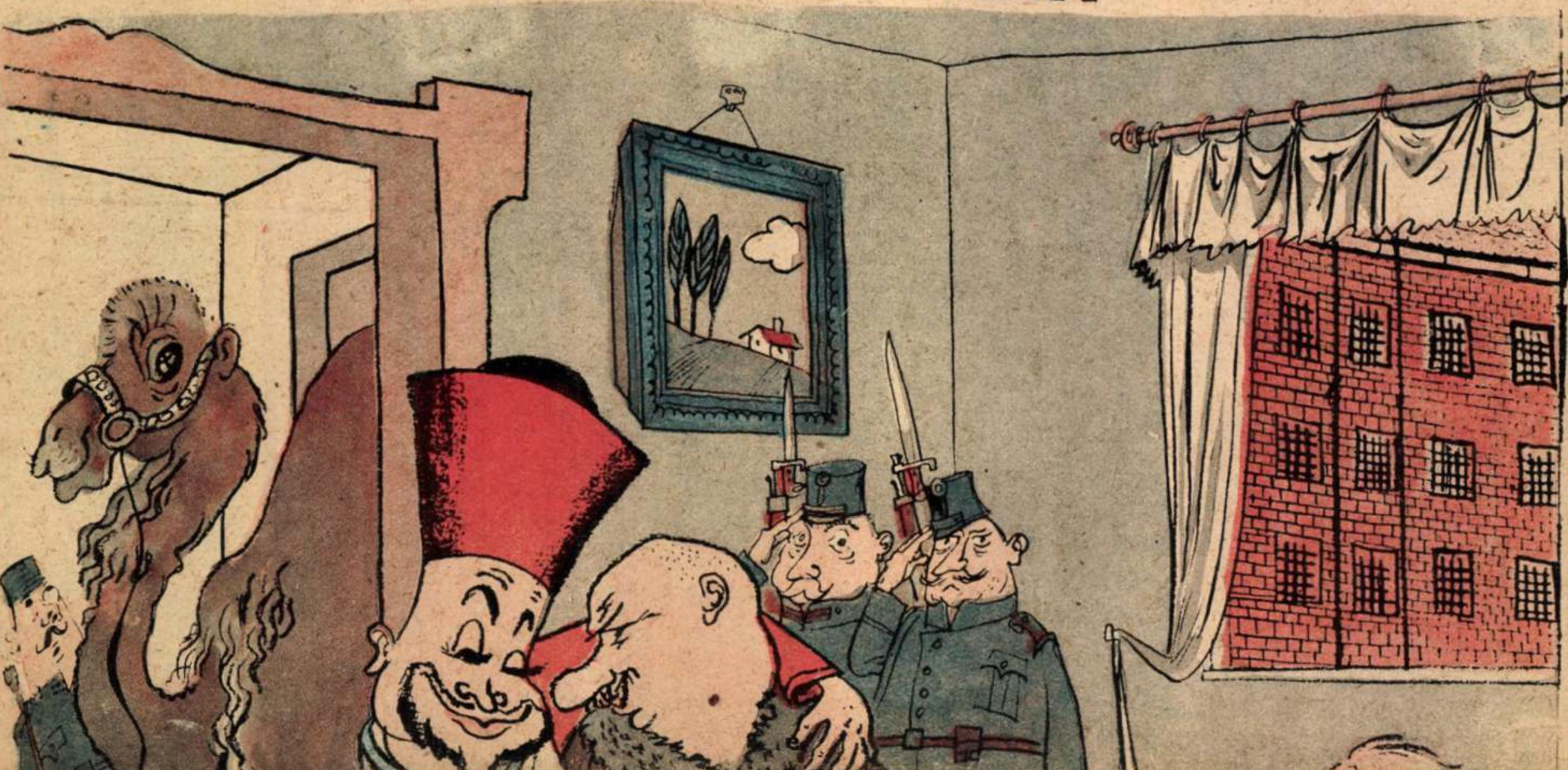

Főmufti: Maga az a Hrabéczy, aki fel akarta robbantani a Dohány-utcai templomot?
Hrabéczy: Igen kérem.
Főmufti: Mit szólna egy jó jeruzsálemi szerződéshez?

Schlachta a Mindszenty leányvállalata?

70 fillér

Lisztet és futballistákat csempésztek Ausztriába

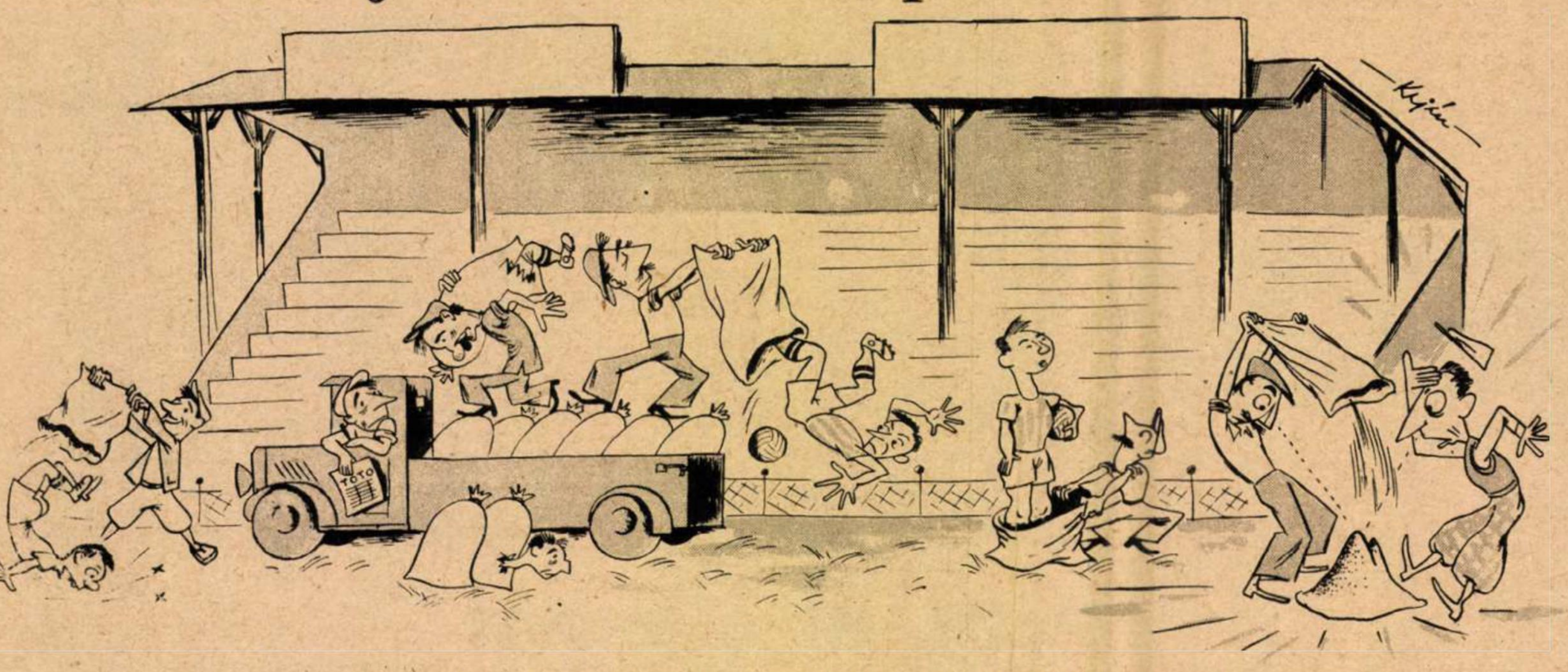

Csempészek: Szent Isten, dupla grizest hoztunk balbekk helyett!

Pesti tűzifa

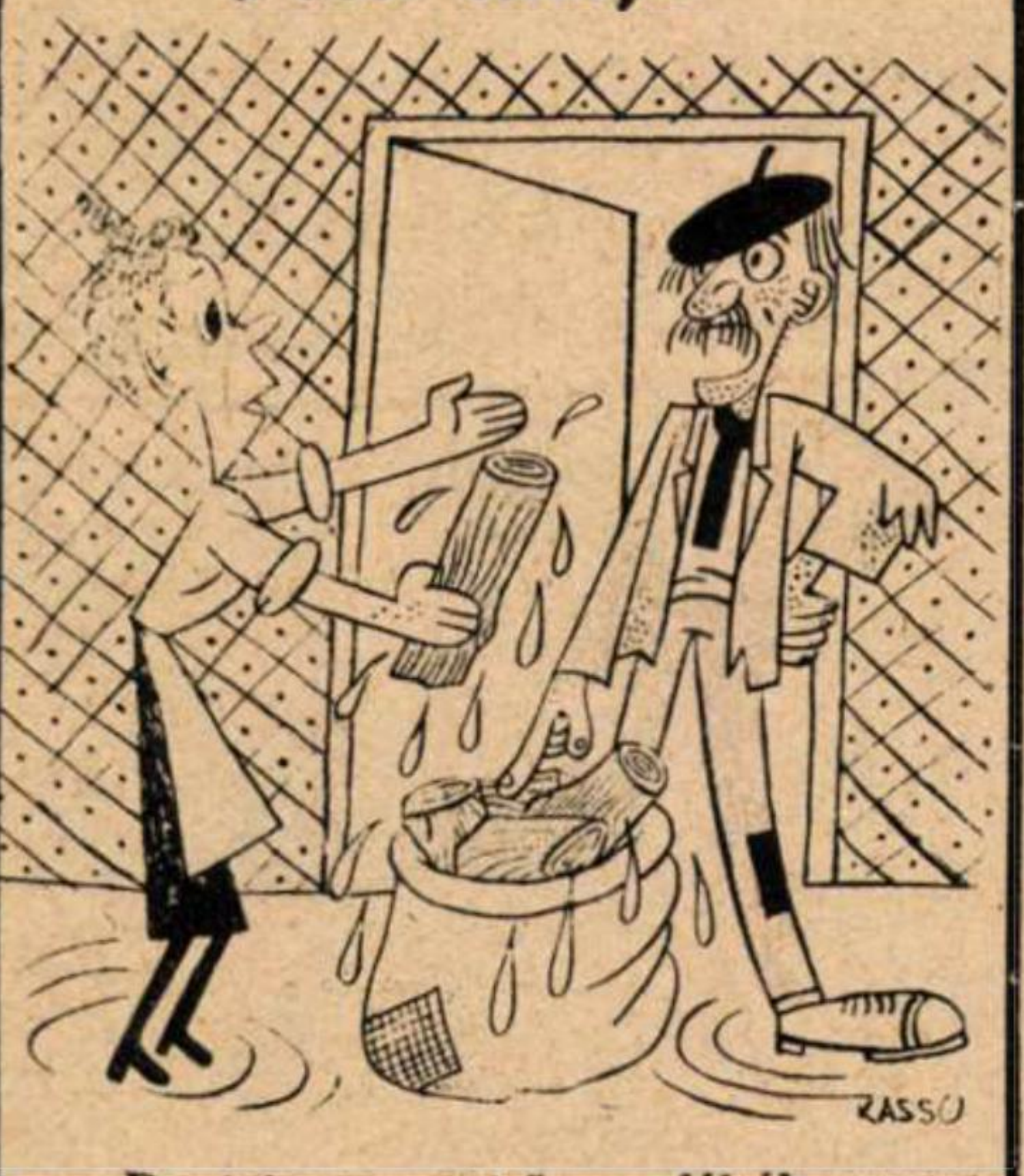

— De kérem, ebből a fából csorog a víz!

— Na és? Nem örül, hogy már vége az aszálynak?

Ki hallott már ilyet!

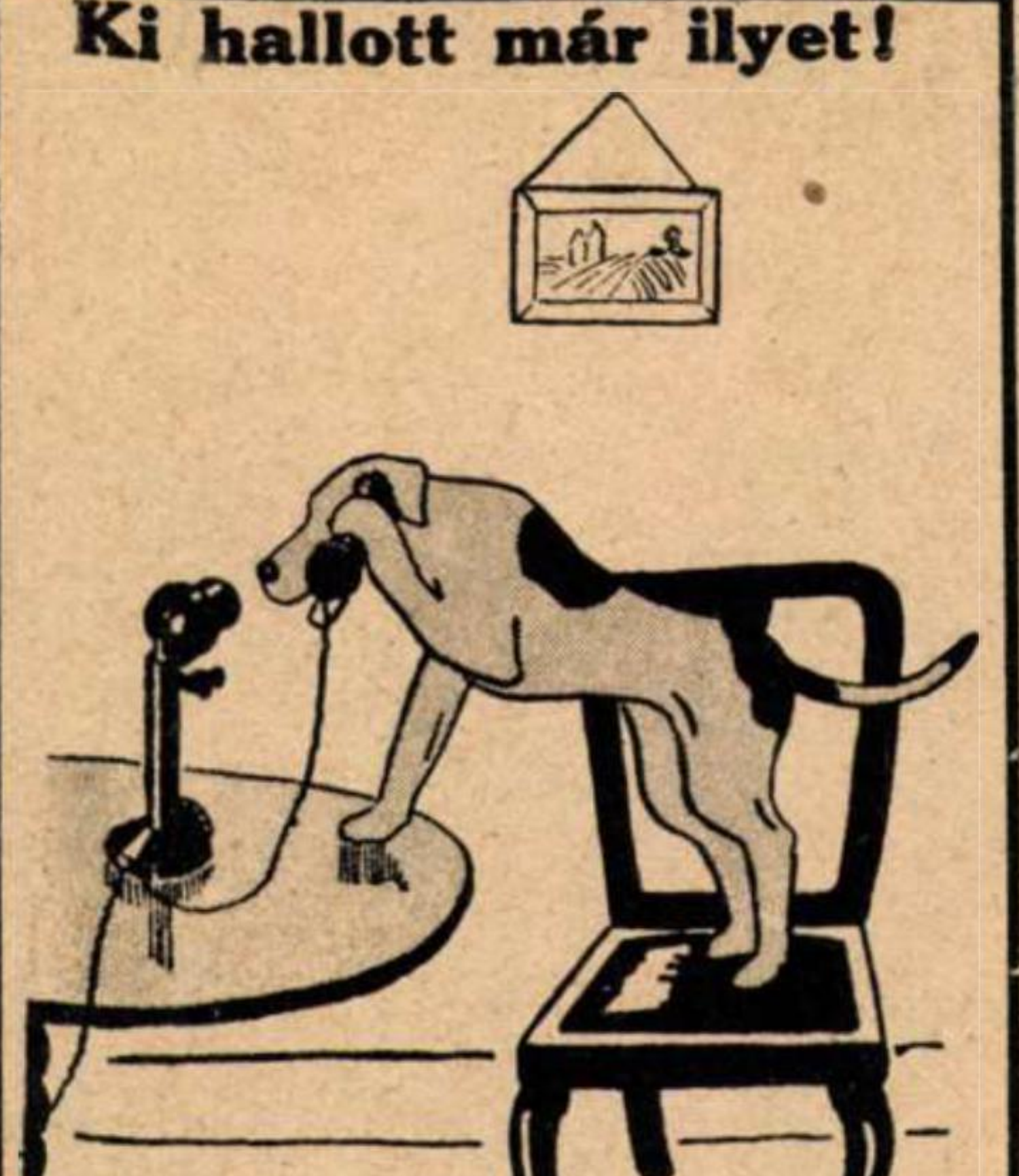

— Uram, ne legyen gyerek! Hogy képzeli azt, hogy én át tudjak adni egy üzenetet?

Móricz Zsigmond Uhri-muhrija

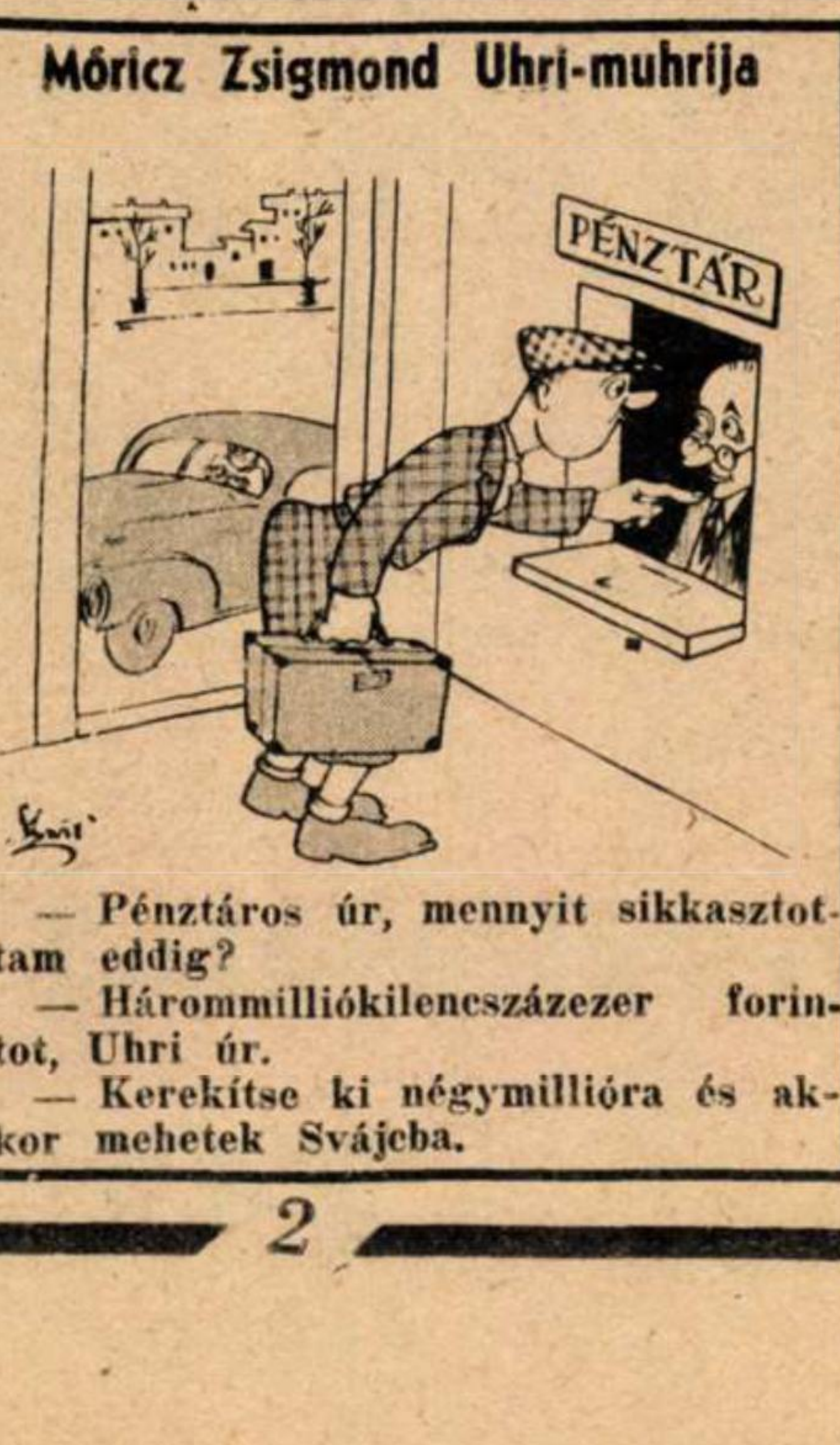

— Pénztáros úr, mennyit sikkasztottam eddig?

— Hárommilliókilencszázezer forintot, Uhri úr.

— Kerekítse ki négymillióra és akkor mehetek Svájcba.

A 7 LEGISKOLAIBB VICCE

Kovács Pistike harmadikos tanulóhoz beállít lelkendezve egy osztálytársa.

— Holnap nem kell iskolába mennem, mert délután anyukának ikrei születtek.

Pistike végigméri a naiv srácot:

— Hólyag. Mondd a tanító úrnak, hogy csak egy gyerek született, a másikat tedd el a jövő hétre.

A rádióhangjátéktól

Amint a színpadon felmegy a függöny, a nézők azonnal láthatják, hogy a cselekmény mikor, milyen korú és külsejű emberekkel történik. Nem így a rádióhangjátékoknál, ahol a gongütés után a hallgató teljesen tájékozatlan.

Hogy segítenek magukon hangjátékíróink?

Így:

Kezdődik a „Falusi parasztok" c. népi rádióhangjáték.

Figyelem!

Gong!

MÉLY FÉRFIHANG *(kopogtat):* Bejöhetek Esvány öcsém egyszerűen berendezett, meszelt, falusi lakásodba?

FÉRFIHANG: Högymás Esvány ajtaja még most este tíz óra husz perckor is nyitva áll anyai nagybátyja előtt!

(Ajtó nyílik és csapódik, kint tombol a vihar és sivít a vad ügyelő.)

MÉLY FÉRFIHANG *(szedelőzködik):* Be rusnya az idő..! 1938 november tizedikét írjuk, pedig immár a hetvenhatodik évemet taposom. Ne legyen Högymás Gergely kulákparaszt a nevem, ha nem így van!

FÉRFIHANG: Én sem panaszkodhatom..! Erős testalkatú, nyilt arckifejezésű, borotvált férfiú vagyok, 18 hold földem van, főleg árpát termelek, de szavamra mondom...

NŐI HANG *(beperdül):* Esvány! Esvány! Úgy nézel rám, mintha nem is ismernéd a feleségedet..! Pedig könnyű rámismerni, karcsú, középmagas, szőke, mongolos arcélű asszony vagyok, jobblábamat kissé vontatva húzom. Nyolc éve vettél el feleségül huszonnyolc júliusában, amikor én tizenkilenc, te meg huszonnégy éves voltál, eszerint én ma huszonhét, te meg harminckettő vagy, nem igaz galambom..?!

FÉRFIHANG: Rég vót az anyjuk... Ki emlékszik erre már itt Nagymamlaszon, a törvényhatósági joggal felruházott városka végén, szemben a megyeházával, nálunk, a saját házamban, amit örököltem. Hiszen én csak egyszerű földmíves vagyok, a Kisgazdapárt helybeli alelnöke, négy polgárival és egy esti kurzussal...

MÉLY FÉRFIHANG: Erről jut eszembe, hogy én szemüveget hordok és reszket a kezem..

NŐI HANG: Részemről a nyolcadik hónapban vagyok már Gergely bácsi, református szülők gyeremek, kacér, léha teremtés...

FÉRFIHANG: Rendben van. Akkor talán lássunk az előadáshoz!

Kishont Ferenc

SZERÉNY KIVÁNSÁG

Hasmók Döme békésen feketézik a kávéházban, egyszerre csak asztalához lép egy marcona férfi és se szó, se beszéd, leken neki egy hatalmas pofont.

— Opp... pardon, kihez van szerencsém? — hebegi Döme magához térve.

— Semmi köze hozzá!

— Dehát miért tetszett engem pofonütni?

— Elég ha én tudom!

— Akkor legalább azt mondja meg, melyik fülem cseng.

Luxusadó után

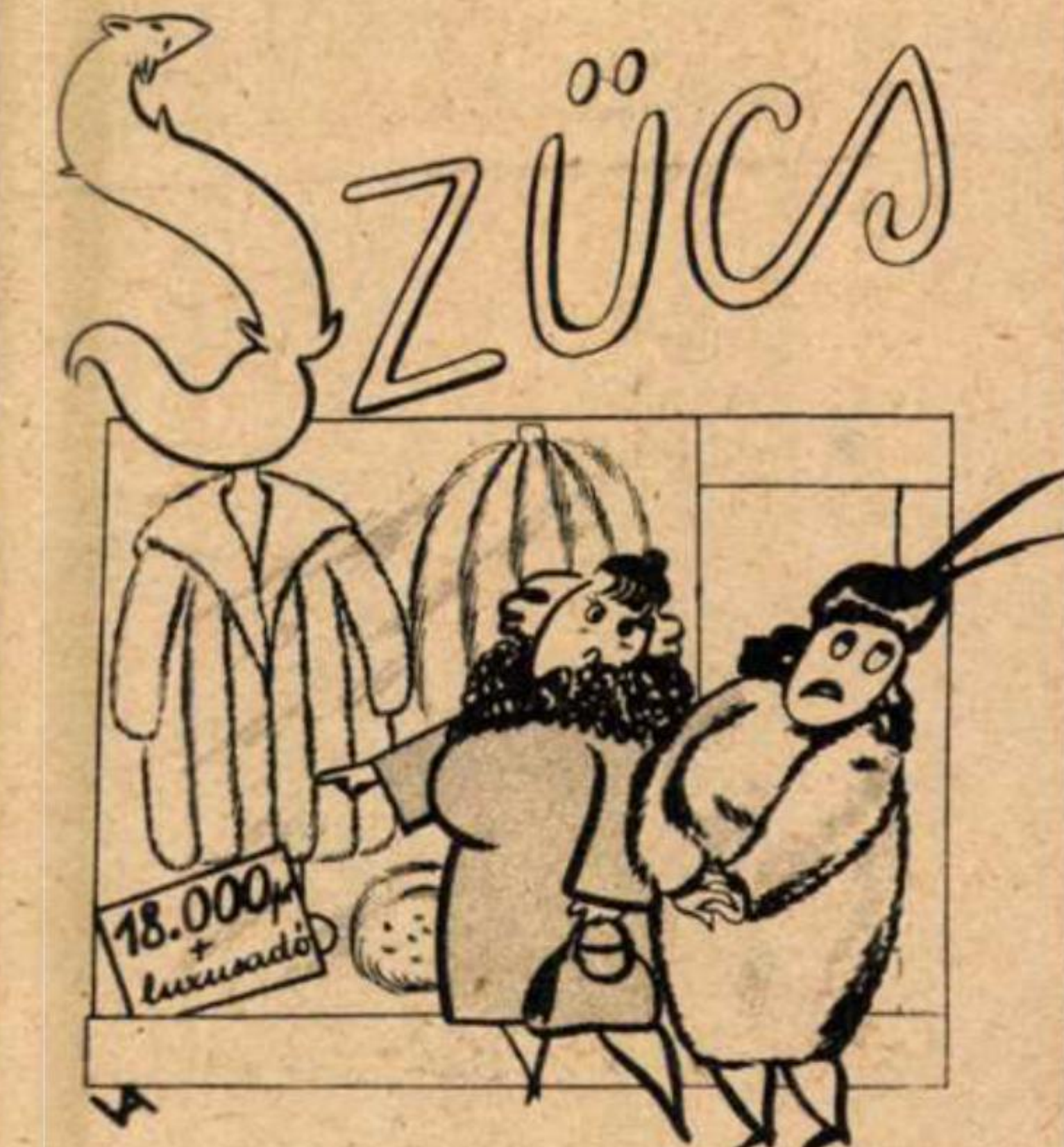

— Tizennyolcezer forint egy bunda, plusz luxusadó. Most mondd édesem, miben járjon az a szegény munkásasszony ilyen árak mellett?

Munkaegység

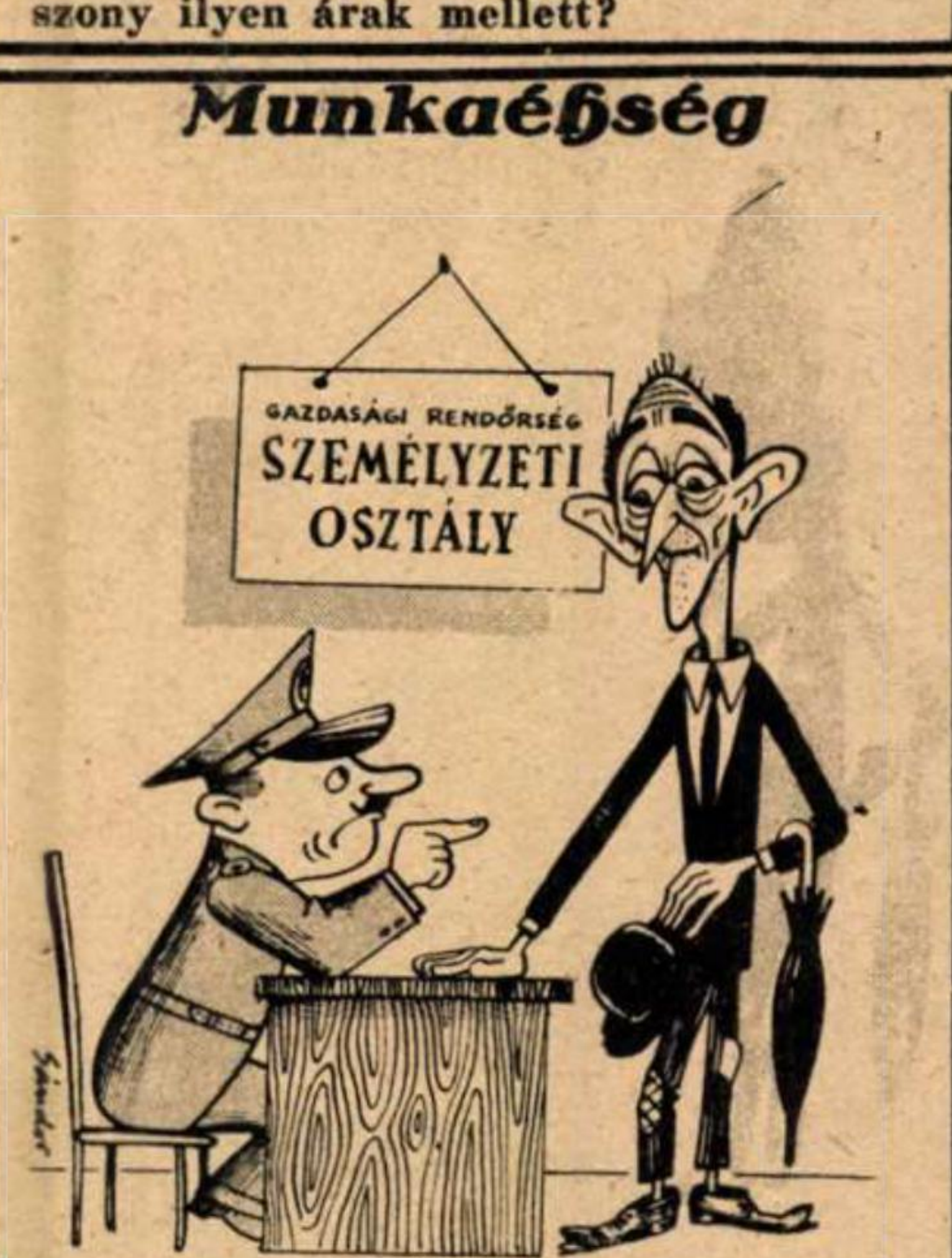

— Detektív szeretnék lenni.

— Mit tudunk kezdeni egy ilyen ványadt alakkal?

— Küldjenek ki próbafogyasztónak a luxusüzemekbe.

Póruljárt betörők

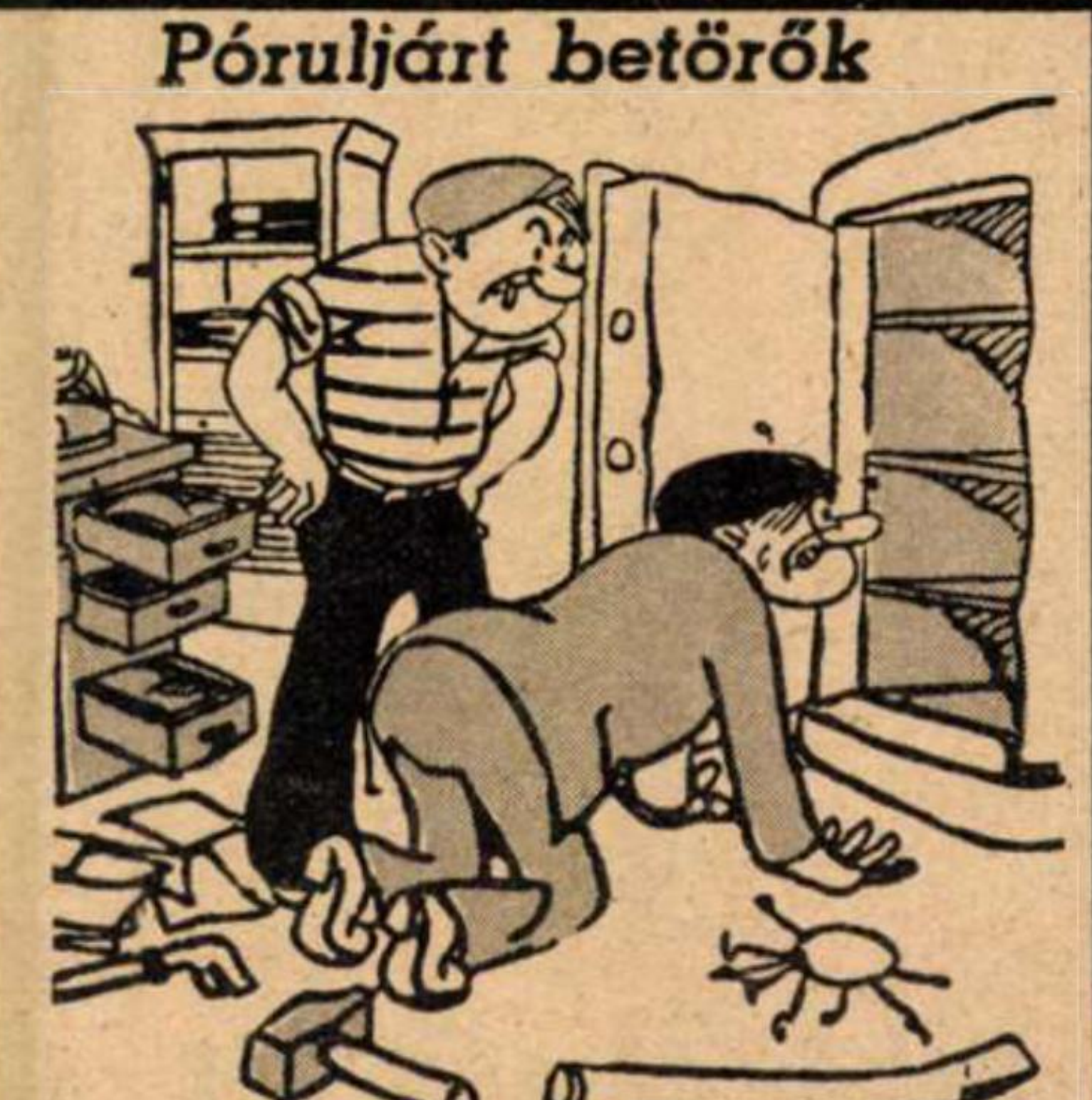

— Elkéstünk. Szegénykék, nyilván tegnap fizettek adót...

(La Presse)

A legszebb ajándék

— Mit kaptál az idén az uradtól a születésed napjára?

— Az idén nagyon aranyos volt. Két hétre elutazott.

Téli örömök

Havlicsek leteszi kezéből az ujságot a kávéházban és így szól:

— Enyhe telünk lesz, még nem is volt fagy, máris itt az olvadás.

— Honnan veszi ezt? — kérdezi tőle valaki.

Havlicsek vállat von:

— Most olvasom, hogy a PDP beleolvad a Radikális Pártba.

Csomag vagy gyerek?!..

Kaptuk az alábbi elkeseredett hangu levelet

„Kedves Szerkesztő Úr!

Kétségtelen, hogy napjaink legégetőbb problémája az a kérdés, amelyet mindenki tud, de amelyről senki sem mer beszélni: miért adják át a helyüket az emberek a villamoson, ha valaki egy tízkilós gyereket tart a karján és miért nem adják át, ha az illető esetleg egy ötvenkilós csomagot cipel a hátán..?!

Arról nem is beszélek, hogy csomaggal csak a hátsó perónon szabad utazni, míg gyerekkel mindenütt! A sorozatos igazságtalanságokat még feltünőbbé teszi az a nyilvánvaló tény, hogy a gyerek rendszerint meg tud állni a saját lábán is, míg ezt egy csomagról nevetséges volna állítani!... Szokás ezzel szemben azt az érvet felhozni, hogy csomagot lehet a pad alá csúsztatni, de gyereket nem. Átlátszó, ostoba kifogás!... A gyerekeket is be lehet óvatosan tolni az ülések alá, legfeljebb arra kell vigyázni, hogy nincsenek-e a kiszemelt pad alatt éppen a fűtőtestek, melyekben esetleg kárt tehetünk. Természetesen az elkényeztetett pesti gyerektartók meg sem kísérlik csemetéjüket a pad alatt elhelyezni, mert hiszen a megfélemlített útitársak ész nélkül adják át a helyüket. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy az utasok sohasem csomagolják be gyermeküket papírba, zsákba vagy ládába, mert tudják jól, hogy csomag miatt senki sem lesz bolond a helyét átadni..!

Tegyenek valamit az urak, mert egyszer kirobban a dolog és akkor, mi csomagosok, nem felelünk magunkért!...

Soraim közléséért fogadja Szerkesztő Úr őszinte csodálatomat!

Hazafias üdvözlettel
K. F.

Ludas Matyi

Megjelenik
minden csütörtökön

Felelős szerkesztő:
DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott
a Szikra Lapvállalat
offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Gádor Béla:

Esetem a melegvízzel

Az idén megindult a házban a melegvízszolgáltatás.

A melegvíz szolgáltatása azzal kezdődött, hogy lefizettem a házmegbízottnak száz forintot. Száz forint sok pénz, viszont a melegvíz az melegvíz. Később le kellett fizetnem még ötven forintot azon lakók helyett, akik határozottan fürdésellenesek voltak.

Két hét mulva megjelent egy mérnök két szerelő társaságában és megállapította, hogy melegvízcsapjaim rosszak, a tömítés kikopott és a nyomás a csövekben szintén nem működik valami kifogástalanul. De a dolog nem reménytelen, mert a csapokat ki lehet cserélni és új nyomást lehet elhelyezni a csövekbe.

Egy hét mulva visszatért a két szerelő egy réveteg inas társaságában. Kicserélték a csapokat és eltörték a mosdócsészét, amely már amúgy is repedt volt. De nem baj, mert lesz melegvizem. Kifizettem 120 forintot és külön 40 forintot a kazánra, amelynek az atmoszférája az ostrom alatt teljesen berozsdásodott. Újabb két hét mulva megindult a melegvíz és valóban meleg volt.

Viszont a fürdőszobám hideg volt, mint a jégverem. Ez nagy probléma, de nálam speciel nem volt baj. Ugyanis a fürdőszobában benn állt egy fürdőkályha, amelyet az ostrom után állíttattam be addig is, amíg lesz melegvíz. Jól bedurrantottam a kályhába és néhány perc mulva már meg is mutatkozott a hatása. A kályha elkezdett recsegni-ropogni, máladozni és hatalmas füstfelleg tört belőle elő. Néhány lavor vízzel eloltottam a tüzet és hívtam a szerelőt.

— Hja, kérem — mondotta a szerelő —, ha üres a tartály, nem szabad befűteni, mert a henger cínnel van forrasztva és kiég az egész, mint most.

Szerencsére lehetett rajta segíteni. A szerelő elvitte a kályhát, újból megforrasztotta és két hét mulva ismét a helyén volt. Kifizettem 70 forintot és a szerelő megmagyarázta, mit kell csinálnom. Egyszerűen ki kell nyitni a kád meleg csapját és a kályha hideg csapját. A fogantyút át kell rántani és a zuhanyt elzárni. Akkor a hideg víz alulról nyomást gyakorol a kályha meleg csapjában keletkezett légüres térre. Most a kád hideg csapját kell megnyitni és a közvetítő csapot hirtelen elzárva visszarántani a fogantyút, miáltal a zuhanycsőben keletkezett kohézió felszívja a melegvizet, amely felülről nyomást gyakorol a kádcsőből jövő hideg vízre és így a tartály megtelik és veszély nélkül be lehet fűteni.

Mindezt aznap este megcsináltam és jól bedurrantottam a kályhába. Néhány perc mulva a kályha elkezdett recsegni-ropogni, füst tört elő, de néhány lavór vízzel sikerült eloltanom a tüzet.

A szerelő az mondta, mindent jól csináltam, de figyelmen kívül hagytam az adhezió törvényeit. Ugyanis azzal, hogy a közvetítőcsap és a kádcsap szerepét megcseréltem, a melegvíz nyomása nem érvényesült és a hidegcsapból előtörő gőz közömbösítette a zuhanycsőben keletkezett hidraulikus prést. Mégegyszer mindent elmagyarázott, majd felvéve 30 forintot, távozott.

Másnap reggel a lehető leggondosabban jártam el. Kinyitottam a kádmelegcsapot, lezártam a kályhahideget, az adhézióval a közvetítőcsapon keresztül közömbösítettem a Toricelli-féle űrt, hirtelen megrántottam a fogantyút, aztán elmentem a gőzfürdőbe fürödni.

Azóta semmi bajom nincs a melegvízszolgáltatással.

Schlachta a jósnőnél

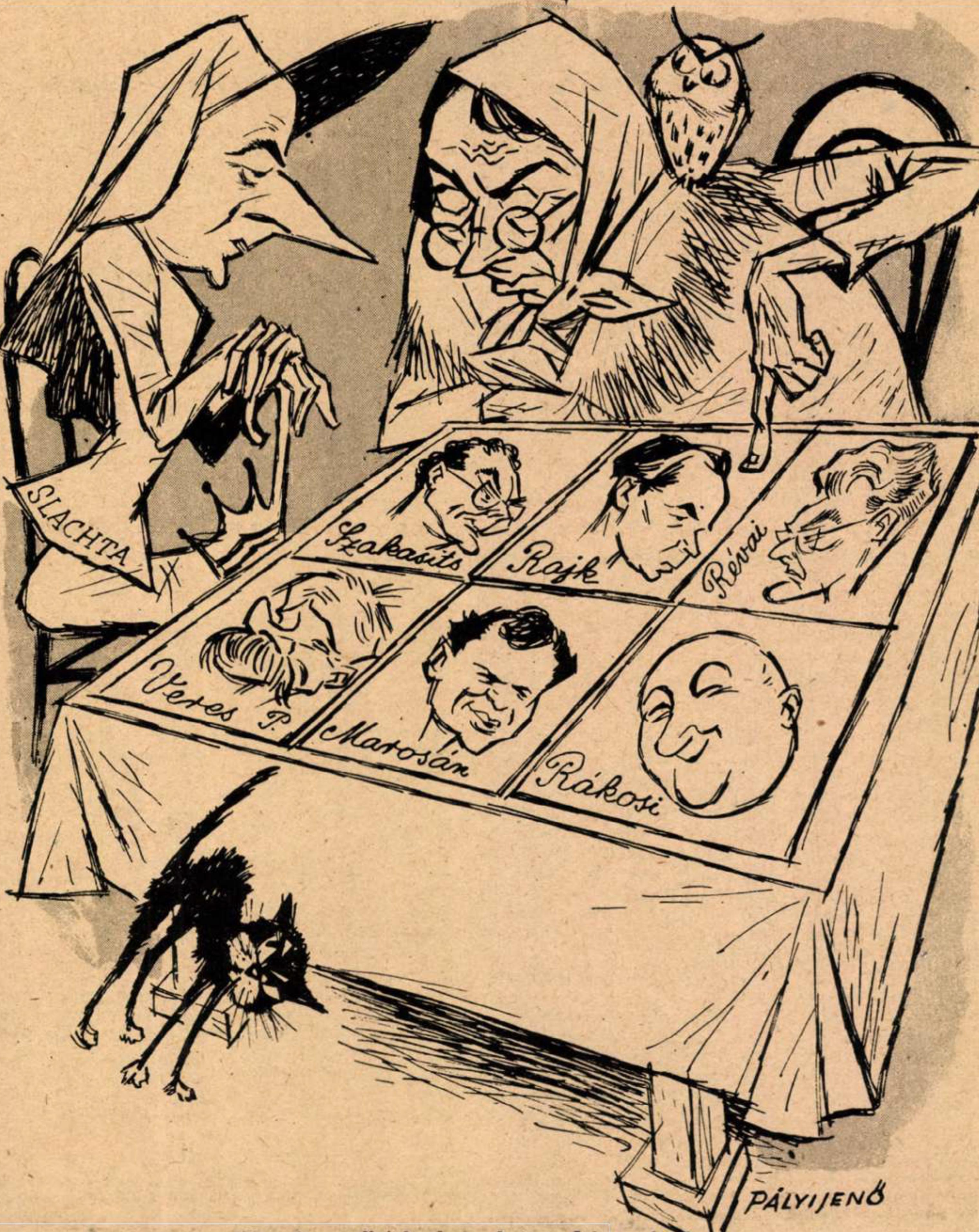

— Ez a barna fiatalember sokat gondol magára . . .

Tünde a népbíróság előtt

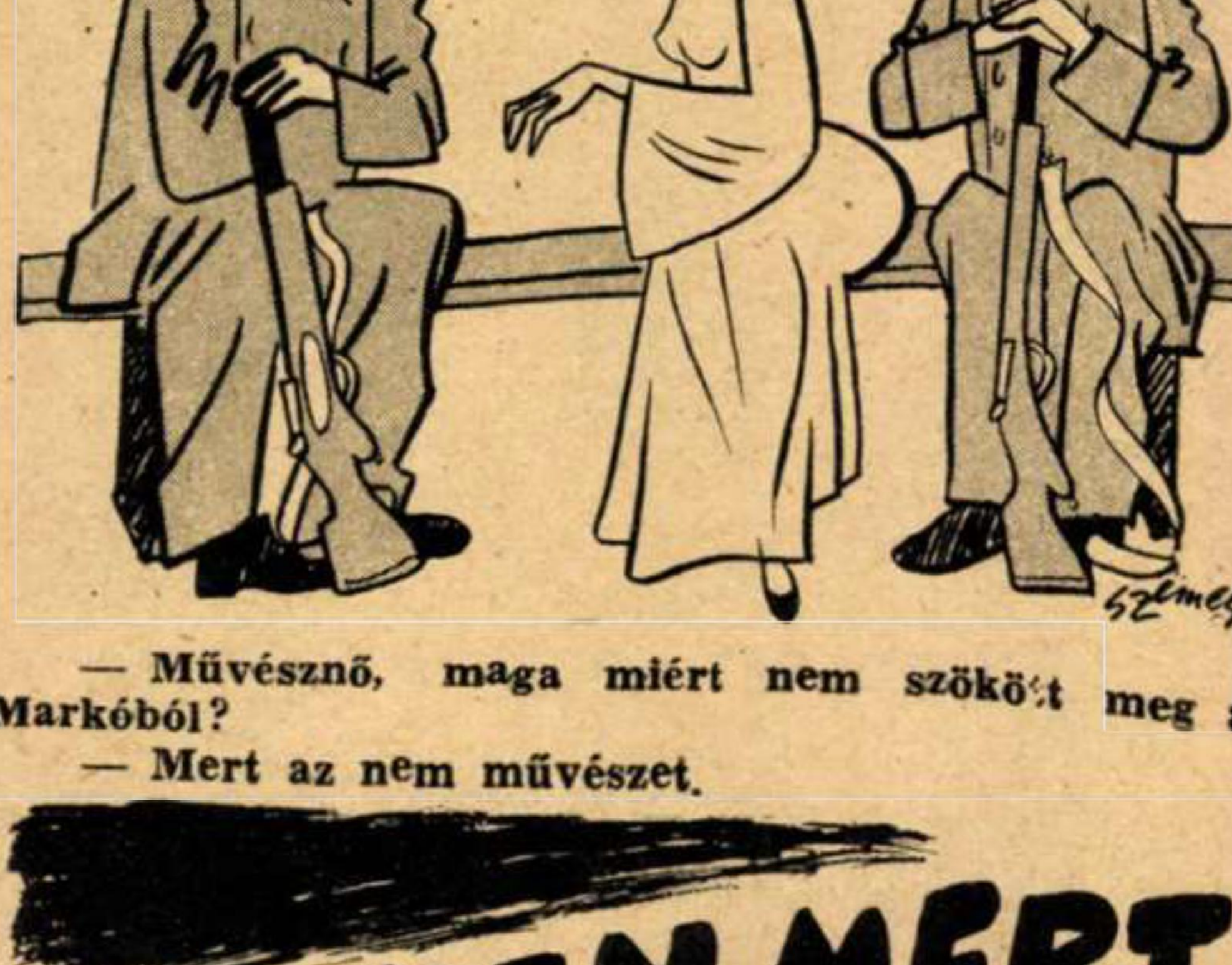

— Művésznő, maga miért nem szökött meg a Markóból?

— Mert az nem művészet.

VEGYEN, MERT
a tikkancsoknál pár nap alatt
ELTÜNIK
a Ludas Matyi 1948.-as naptára

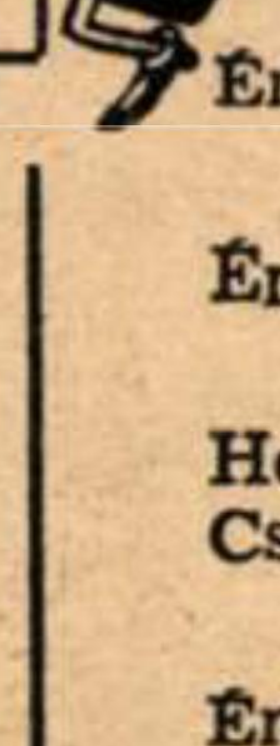

Szegény cukor, szegény zsír...

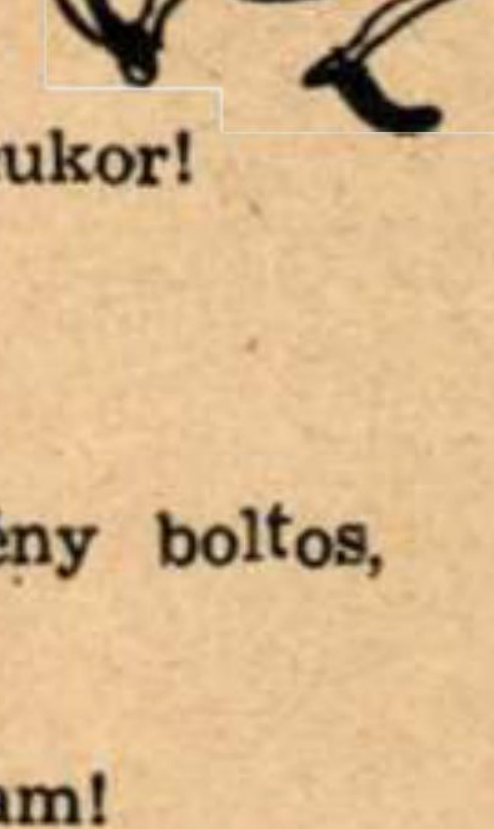

(Duett)

Cukor:

Én vagyok a kristálycukor!

Zsír:

Én vagyok a zsír!

Együtt:

Hogyha ránknéz szegény boltos,
Csoda-e, hogy sír?

Cukor:

Én a béka alá csúsztam!

Zsír:

Én még lejebb, ha lehet!

Együtt (zokogva, tánc):

Elfogyaszt már a fogyasztó,
Fene esz meg engemet!

Zsír:

Voltál te már tizenöt is!

Cukor:

Te meg huszonhét!

Együtt:

Gondoltuk, hogy ellenünk a
Sors ily nagyot vét?

Cukor:

Lőttek nekünk, Zsír barátom!

Zsír:

Tényleg lőttek, én belátom.

Együtt:

Sírjon velünk ma mindenki,
Megvehet már minden senki!

Zsír (zokogva):

Lezüllöttünk, mit csináljunk,
Ezután még mire várjunk?

Cukor:

Ne törjük itt az agyunkat,
Öngyilkoljuk meg magunkat!

Zsír:

Aki keres, mindig talál,
Kettesben szép lesz a halál!

(Kézenfogják egymást, behúnyják a szemüket és velőtrázó sikollyal beleugranak a fogyasztó szájába.)

Mire jó a BUCI?

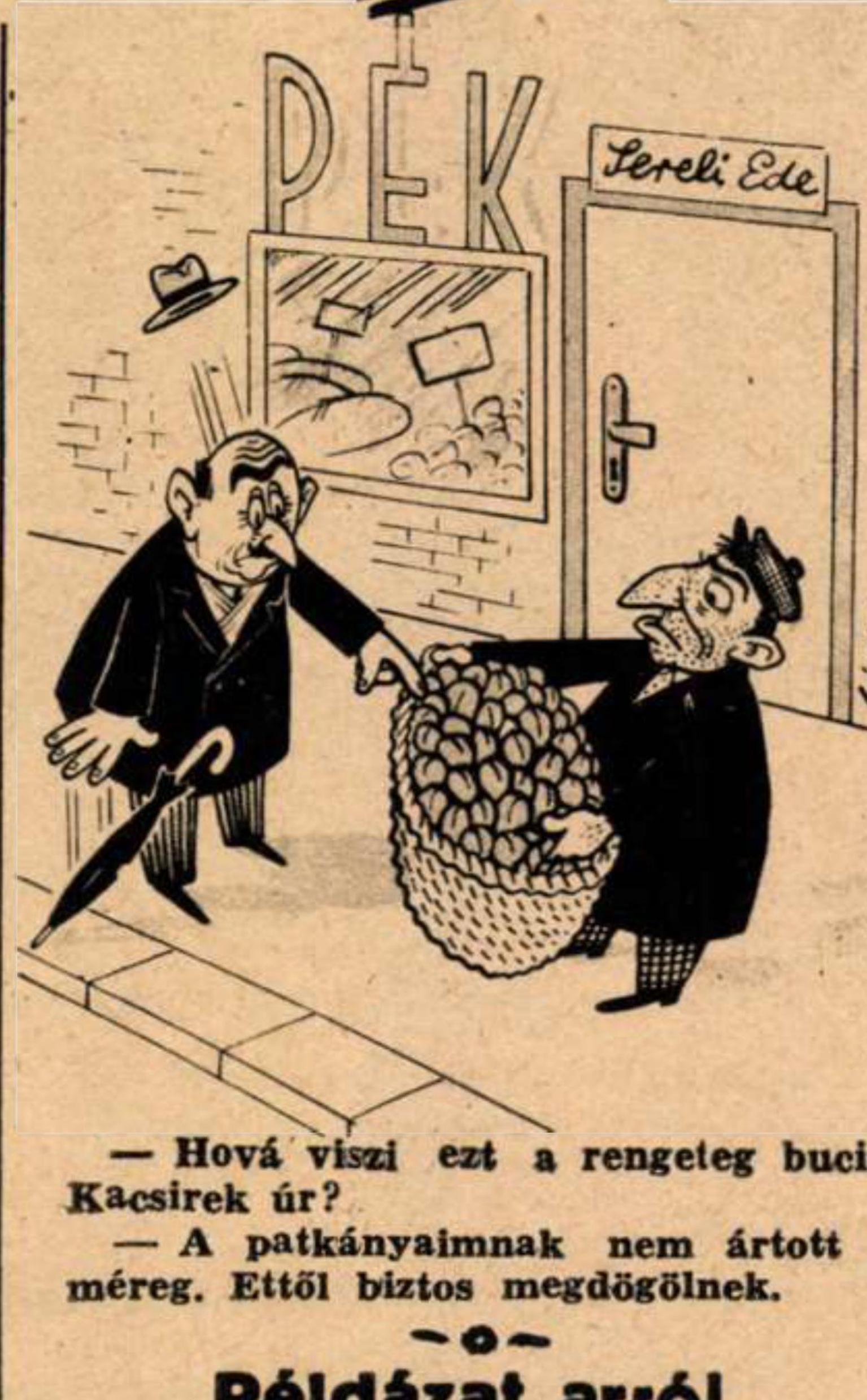

— Hová viszi ezt a rengeteg bucit, Kacsirek úr?

— A patkányaimnak nem ártott a méreg. Ettől biztos megdögölnek.

—o—

Példázat arról,

**vajjon télyleg van-e már
a PDP-ben is hajlandóság ahhoz,
hogy együtt haladjon a koalícióval?**

Kredenc Jenő, aki erősen papucs alatt áll, kimegy a konyhába és megkérdezi a háztartási alkalmazottól:

— Mondja, Mari, a nagysága ma sétálni megy?

— Igen.

— Nem tudja, vele megyek én is?

Bók

Kredenc Jenőt a házasságközvetítő összehozza egy gazdag özveggyel, de Kredenc szomorúan konstatálja, hogy a hölgy már túl van a legszebb férfikoron is. Az özvegy nagyon szívélyes és csevegés közben egy portrét mutat neki:

— Látja, Kredenc úr, ez a kép engem ábrázol bakfiskoromban. Elsőrangú művésztől való.

Kredenc Jenő lelkesülten bólogat:

— Hiába, azok a renaissance festők tudtak valamit.

A szigorú Floki

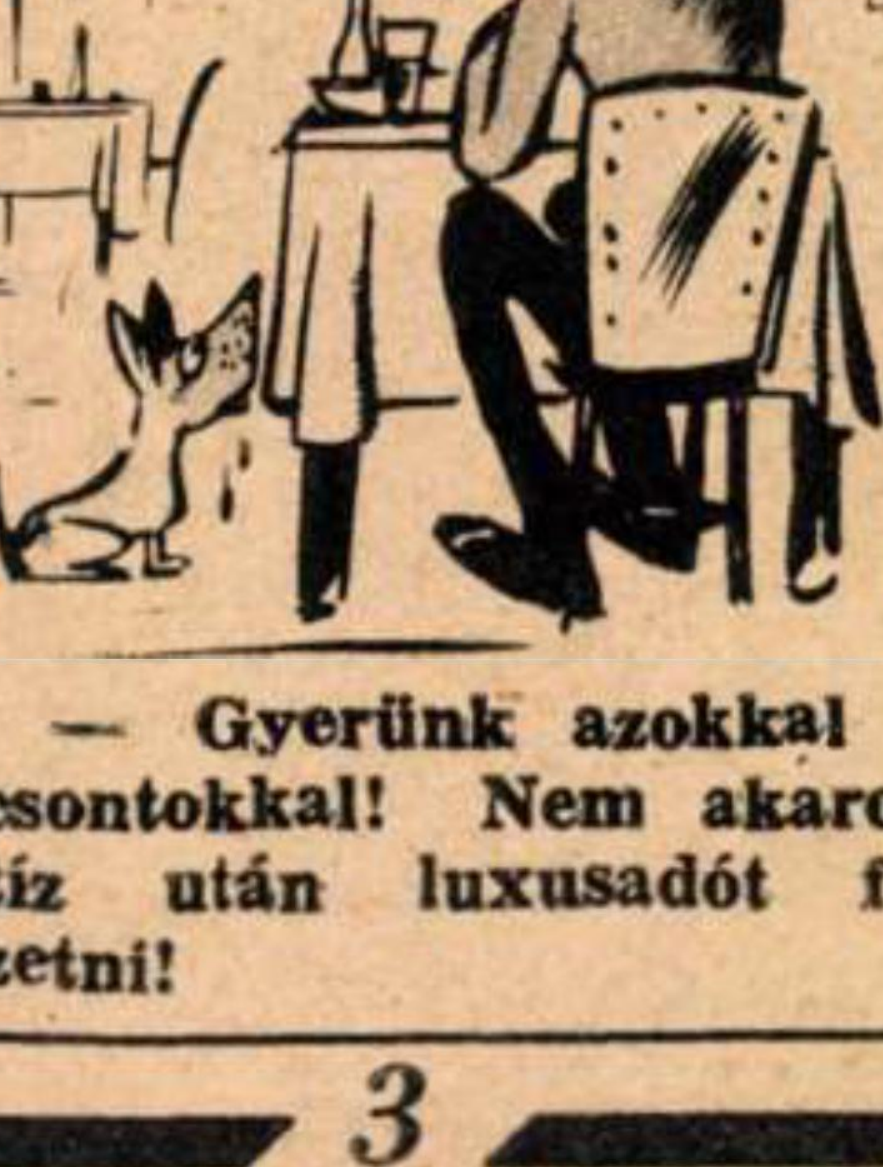

— Gyerünk azokkal a csontokkal! Nem akarok tíz után luxusadót fizetni!

TÁVIRAT

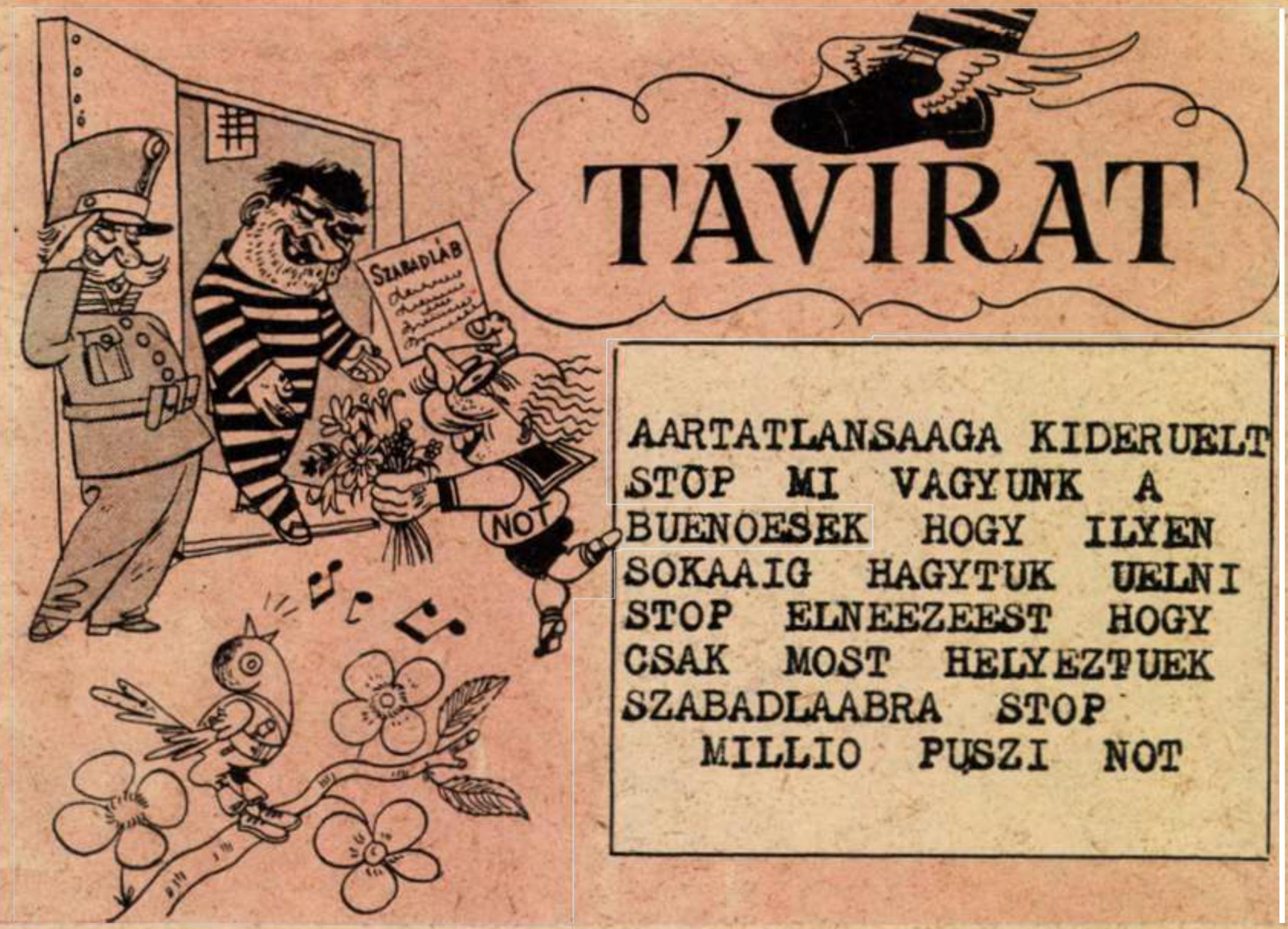

AARTATLANSAAGA KIDERUELT STOP MI VAGYUNK A BUENOESEK HOGY ILYEN SOKAAIG HAGYTUK UELNI STOP ELNEEZEEST HOGY CSAK MOST HELYEZTUEK SZABADLAABRA STOP

MILLIO PUSZI NOT

Vendégek jönnek

Ha Donáthék látogatóba jönnek hozzánk, én azt nem szeretem. Pedig kedves, jó népek. De Donáth túlkedélyes, Donáthné nagyon kedélytelen és Emilkében, a kisfiúkban mindkettejükből van valami. Én mégis szeretem őket. Szeretem, amikor otthon ebédelnek, ebéd után elbeszélgetnek, még akkor is szeretem őket, amikor felöltöznek és elindulnak otthonról, egészen addig szeretem őket, amíg be nem csengetnek nálunk, sőt, tulajdonképpen csak akkor kezdem nem szeretni őket, amikor belépnek a szobánkba.

Tulajdonképpen nem tudom megmagyarázni, miért nem szeretem Donáthékat. A feleségem sem tudja megmagyarázni, pedig ő sem szereti őket. Lehetséges, hogy ők sem szeretnek minket és csak azért jönnek, mert azt hiszik, hogy mi szeretjük őket. Mert jönnek, s ami a legrosszabb, egészen ötletszerűen jönnek, bizonytalan időközökben. Gyakran megesik, hogy ülünk otthon a feleségemmel, semmi bajunk és akkor csak egyszerre csengetnek és mi ketten összenézünk:

— Donáthék.

Persze, ha jönnek, nagyon jól elbeszélgetünk és főzünk feketekávét és az Emilke verekszik a Sanyikánkkal. Aztán estefelé elmennek, de nem mondják meg, mikor jönnek újra. (Hogy mi sohasem megyünk hozzájuk, az nem tűnik fel nekik.)

Minthogy sohasem tudhatjuk, mikor jönnek, az ösztöneink nagyon kifinomultak. Megesik olykor, hogy nejem az ablaknál áll, kinéz és azt mondja:

— Piros az ég alja. Holnap eljönnek Donáthék.

Vagy:

— Elmozdult a nagymama képe a falon. Ma eljönnek Donáthék.

És rendszerint csakugyan eljönek és mi otthon vagyunk, mert sohasem tudhatjuk, hogy az ösztöneink nem csalnak-e s fatalista egykedvűséggel otthonmaradunk. Mert az is megesett már, hogy azt mondtam:

— Sajog a baltérdem. Ma eljönnek Donáthék.

Erre elrohantunk a moziba és ott találkoztunk Donáthékkal, akik elmondták, hogy hozzánk indultak, de az volt az érzésük, hogy nem vagyunk otthon.

Tegnap ebédután ültünk a kályha mellett és belpolitikai kérdésekről vitatkoztunk. Egyszercsak minden átmenet nélkül elhallgattunk és szótlanul néztünk egymásra. Feleségem tekintetében ott láttam a ki nem mondott iszonyatott:

— Ma eljönnek Donáthék.

— Ma eljönnek Donáthék — mondtam ki hangosan a felismert bizonyosságot és mindketten összerezzentünk. Oly kétségtelennek látszott, hogy jönnek, hogy azonnal felhívtam őket telefonon:

— Kisztihand Lívia — mondtam Donáthnénak — csak azért telefonozok, hogy megmondjam: szegény Sanyikánknak szamárköhögése van... És tudja milyen ragályos...

— Akkor eljövünk magukhoz — felelte —, ugyanis Emilkének is szamárköhögése van s csak emiatt maradtunk volna itthon.

*

Hogy nem féltettük Sanyikát? De féltettük. Én azonban azt mondom: nem árt, ha valaki már kiskorában megtudja, mi az: vendéget fogadni.

Tabi László

A démon dilemmája

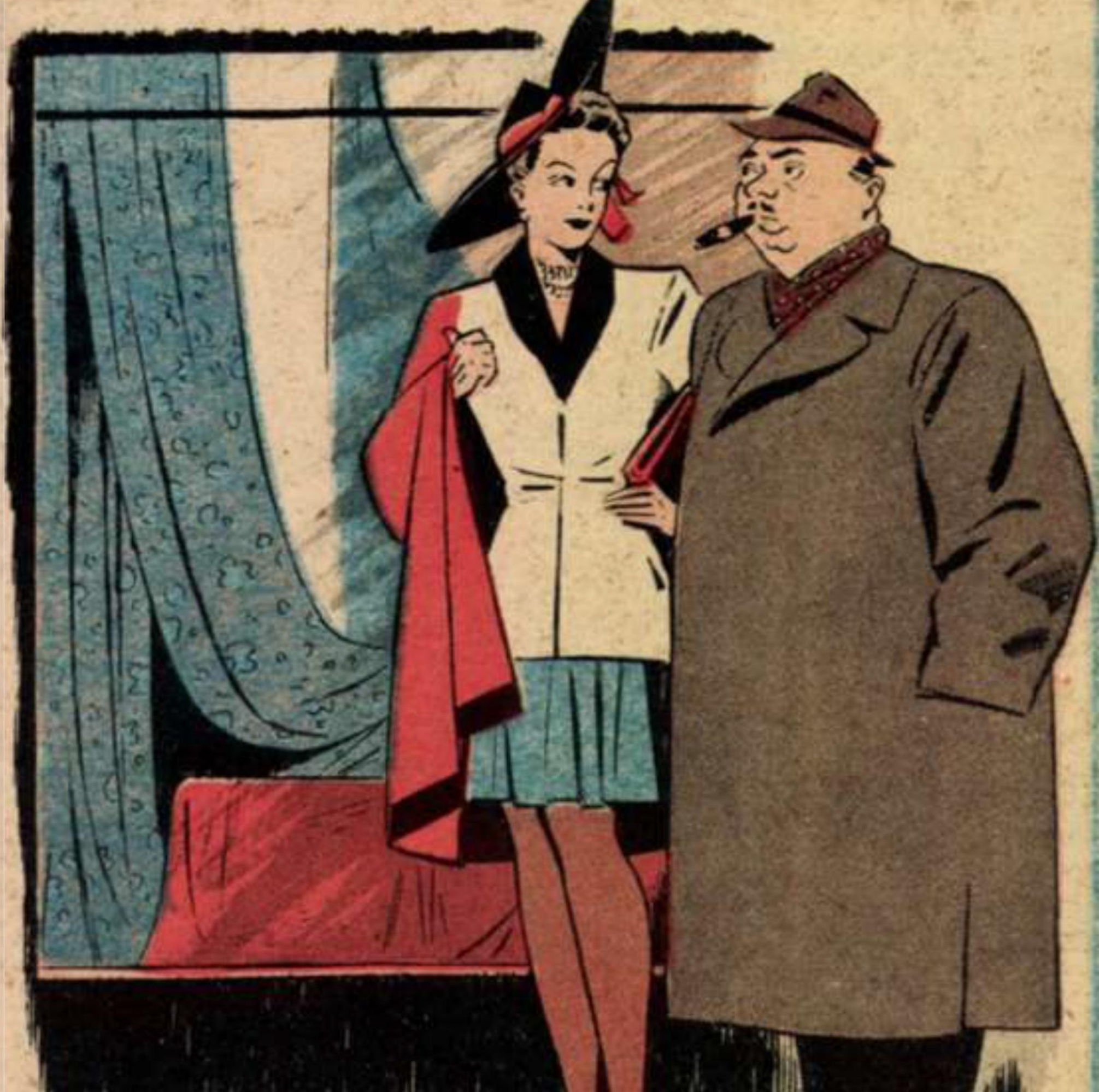

— Szörnyű, ötven százalék a luxusadó a selymekre. Ha így megy tovább, nem lesz mit levetnem.

Uj ujságstílus: a halmozás!

Valamelyik lapban ezt a címet olvastuk:

„Gégebajos suttogó fogász rémhírt terjesztett.“

Ez igen! Ezt mind egyszerre!

Ha ez így megy tovább, rövidesen a következő címeket olvashatjuk:

„Öngyilkos lett, majd operettet írt egy férfivé operált béna hamiskártyás.“

„Drágábban adta a lisztet egy reakciós cigányprímás törvénytelen anyja, aki mezitláb szökött meg egy előkelő, nemrég leégett zeneműkiadó légópincéjéből.“

„LEÁNYKERESKEDELEMMEL GYANUSÍTOTT VOLT CSENDŐRALTÁBORNAGY BORZALMAS RÉMTETTE KÖVETKEZTÉBEN VÁLT HAJLÉKTALANNÁ HÁROM PFEIFFERISTA ZONGORAHANGOLÓ, AKIK A DEMOKRÁCIA SZIDALMAZÁSA KÖZBEN KIFOSZTOTTÁK EGY FÉLSZEMŰ PANKRÁTOR ISMERETLEN KILÉTŰ NŐISMERŐSÉNEK RENDSZÁM NÉLKÜLI TORPEDÓROMBOLÓJÁT.“

Gyengül a penicillin hatása Angliában

(Egy angol bacillus naplója)

Hétfő

Ma áthelyeztek a májba. Jó beosztásom van, csak szaporodnom kell, azt is csak nyolctól kettőig, ki lehet bírni.

Kedd

Ma átmentem a lépbe golfozni. Ott megismerkedtem Bac Illyvel. Teringettét, micsoda kis nő! Egyik lába fessebb, mint a másik és harmincnyolc van neki.

Szerda

Ma két órát ültünk Illyvel egy sötét mikroszkópban, kettesben. Azt hiszem, az a nő viszontszeret.

Csütörtök

Valami nem stimmel! Ma többen látták Illyt egy jóképű influenzabacillussal. Ilyenek a nők! Aztán majd csodálkozik, ha influenzát kap!

Péntek

Egyre kevésbé tetszik nekem az ügy. Illy és az influenzabacillus között lehet valami. Nem vagyok gyanakvó természetű, de Illy az utóbbi időben feltűnően szaporodik. Egy kicsit gyanús az, hogy egy hajadon egyszerre hárommillió egészséges fiúgyermeknek ad életet.

Szombat

Én elmegyek! Nem bírom ezt a reménytelen szerelmet. Annyi penicillint vettem be, hogy egy kolerabacillusnak elég lenne. Pá!

Vasárnap

Hurrá! Nem történt semmi bajom, viszont a penicillinnek köszönhetem a boldogságomat! Amikor Illy meghallotta, hogy penicillinem van, otthagyta azt a piszok influenzabacillust és hanyatt-homlok rohant hozzám, mert pár hét óta a penicillin a kedvenc csemegéje.

(g. m.)

Apropó!

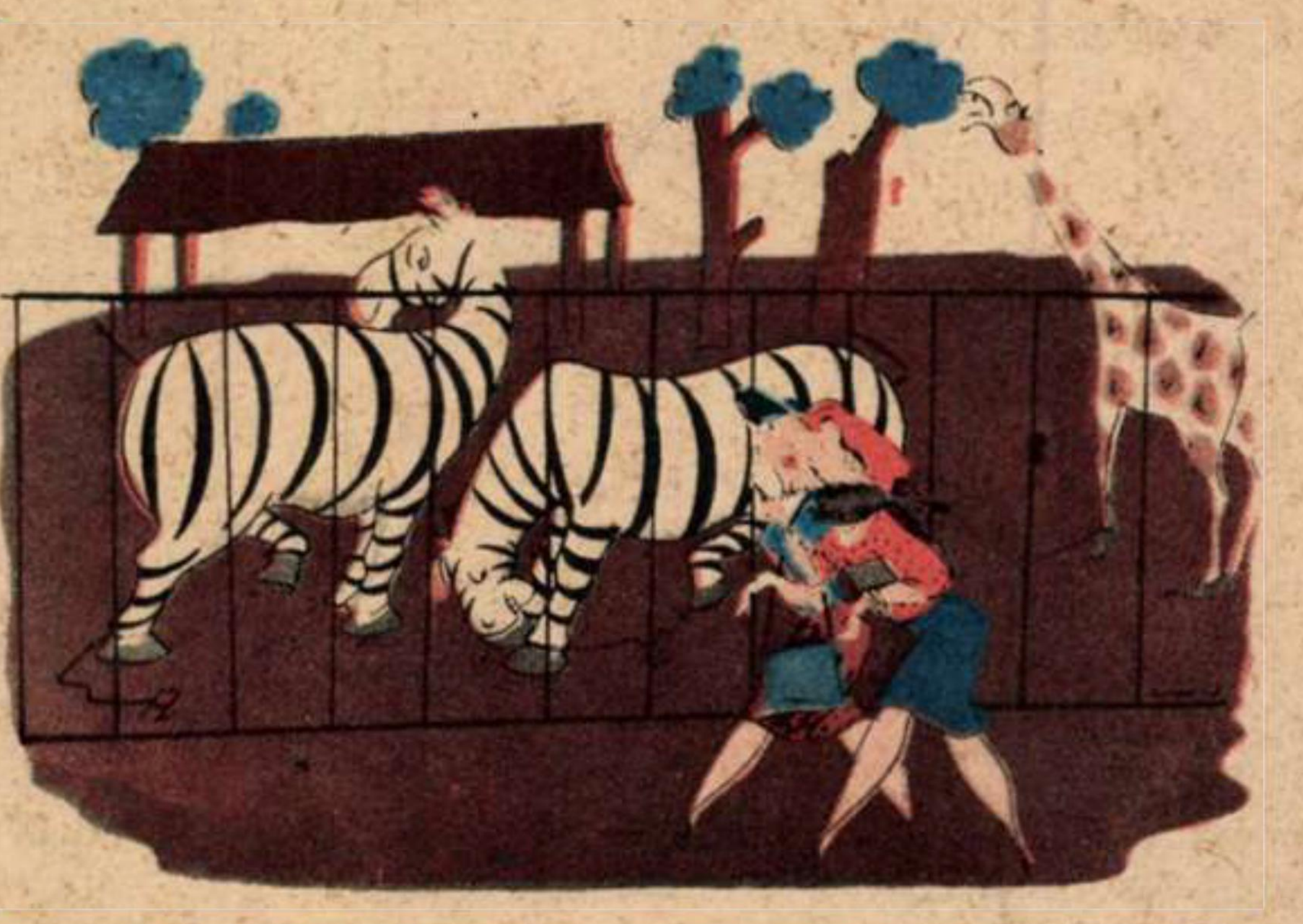

— Erről jut eszembe... Mikor szabadul Ödön?

A házelnök otthonában

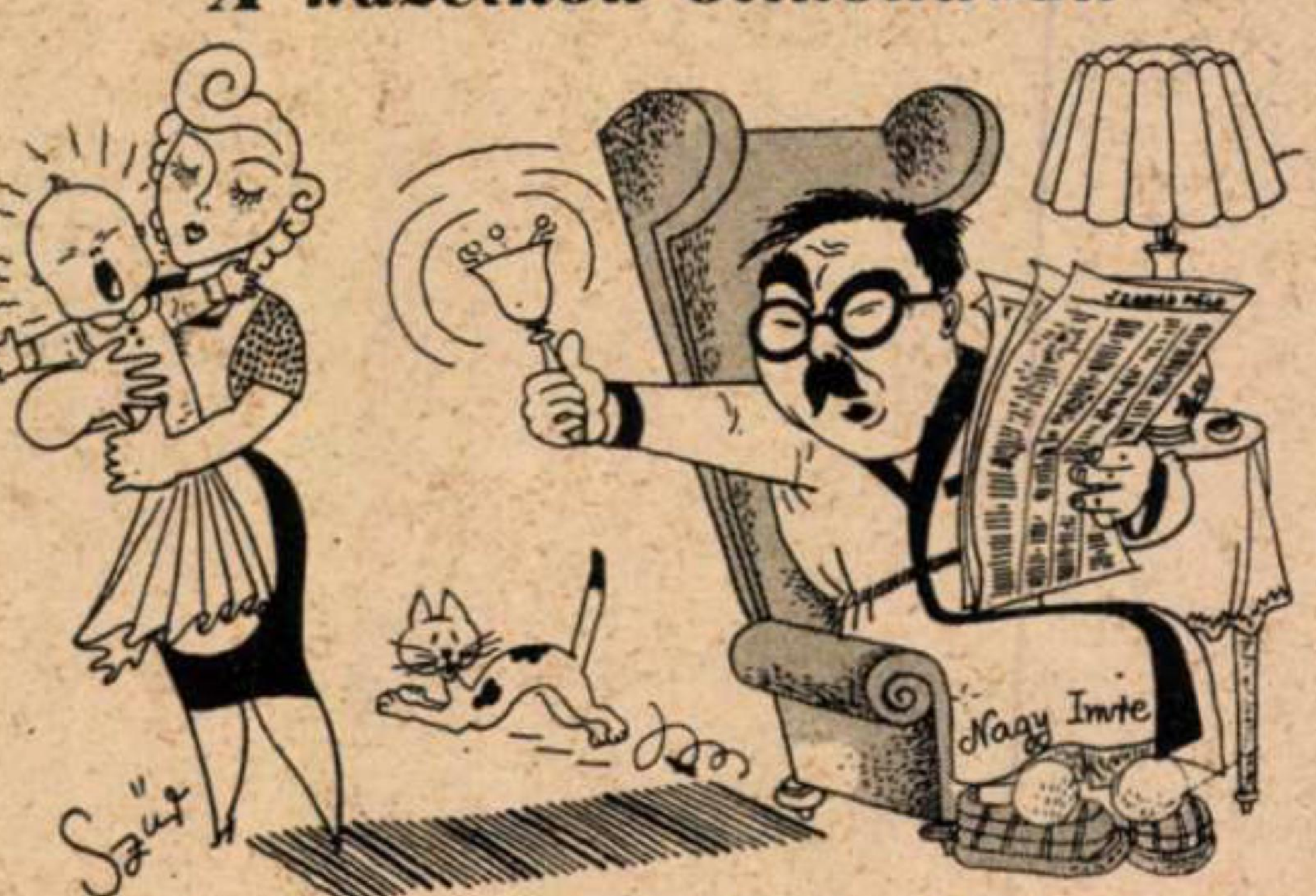

Nagy Imre: Csend ott a szélsőjobboldalon!

Álom, álom, édes álom...

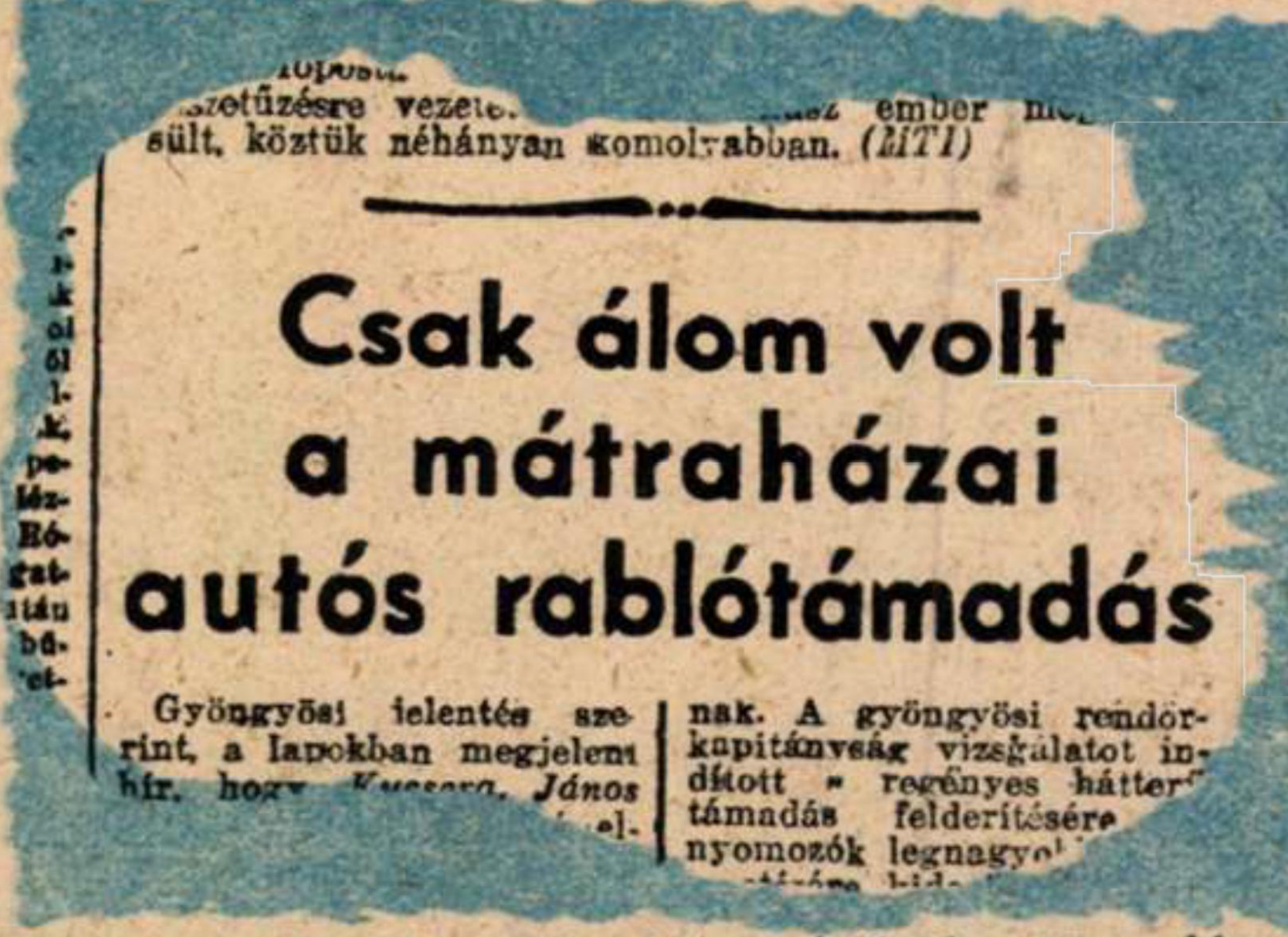

sült, köztük néhányan komolyabban. (MTI)

Csak álom volt a mátraházai autós rablótámadás

Gyöngyösi jelentés szerint, a lapokban megjelent hír, hogy

nak. A gyöngyösi rendőrkapitányság vizsgálatot indított

Hogy holdvilágos éjszakán, miről álmodik a lány, azt már tudjuk egy tangóból. Hogy sokan álmodnak az örök békéről, ezt tudjuk a könyvekből. De hogy a szerelem és az örök béke mellett az autós rablótámadás is álom csupán, amelyről holdfényes éjszakákon ábrándokat lehet szőni, de elérni nem lehet soha, ezt csak a Kossuth Népe fenti címéből tudtuk meg.

Jobb későn, mint soha.

Négy idegenforgalmi hivatalunk van

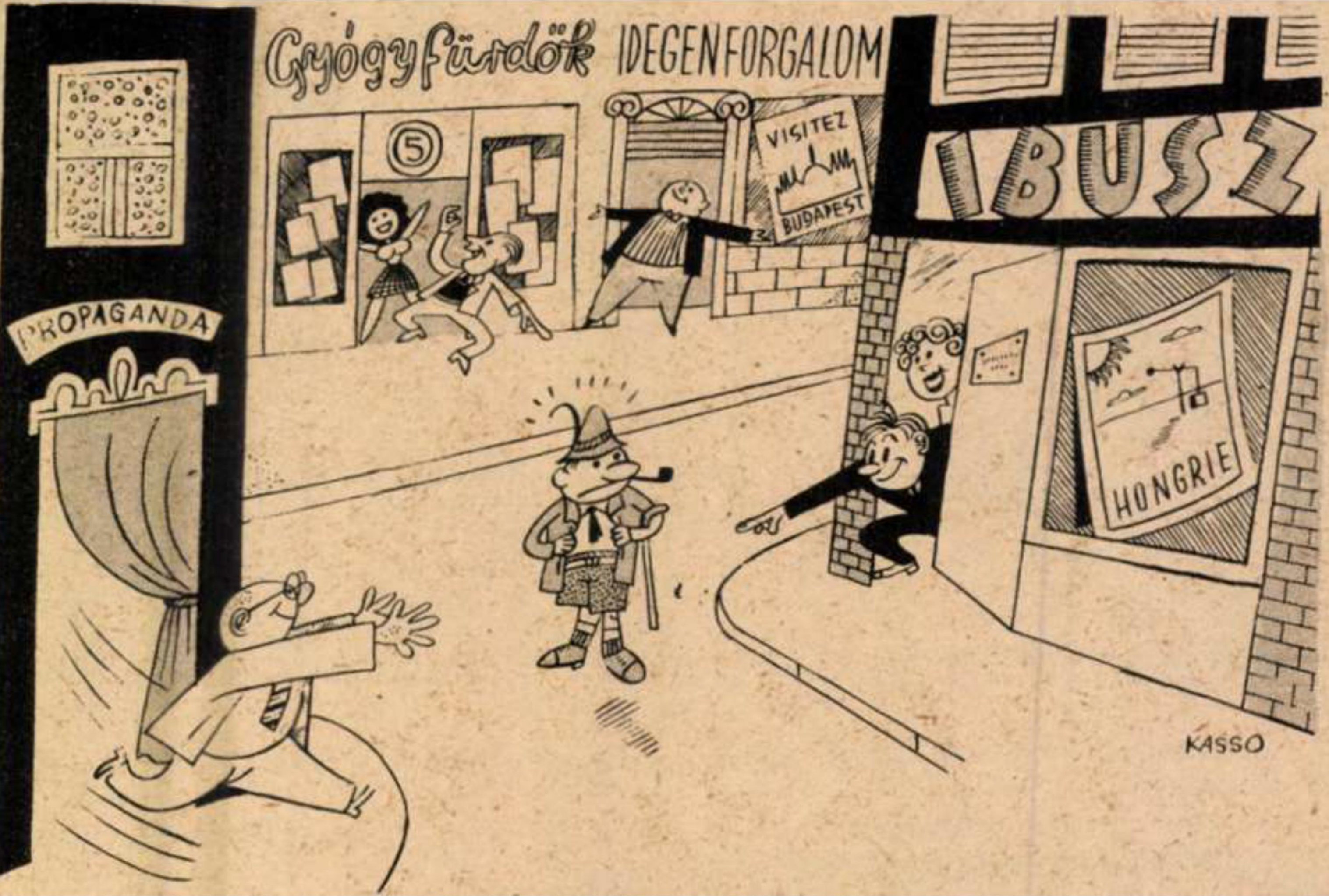

— Hurrá, megjött az idegen!

Közszeretet

Egy közutálatnak örvendő színigazgató a zsebeit tapogatva mondja az egyik ismert színházi újságírónak:

— Adj egy telefonérmét. Föl akarom hívni egy barátomat.

Mire az újságíró:

— Adok kettőt, akkor valamennyit föl tudod hívni.

AKI MÁSNAK...

A fogorvos panaszolja egy kollégájának:

— Új fogsort csináltam hitelbe egy páciensemnek, s már három fölszólítólevelet írtam neki, de a fülebotját sem mozgatja. Tegnap aztán véletletnül találkoztam vele és alaposan megmondtam neki a magamét.

— És mit szólt?

— Csikorgatta a fogaimat.

Darvas Szilárd

A szexuális ember

Krenkovszky, a szexuális ember mellettem állt egy népgyűlésen. A szónok épp a legizgalmasabb belpolitikai problémákat fejtegette, mikor a szexuális ember meglökte a könyökömet.

— Nézze — suttogta izgatottan — milyen jó nő!

És egy nem is túlságosan csinos hölgyre mutatott, aki azonban ezt nem vette észre és egykedvűen tovább aludt.

Krenkovszky egyébként tudja magáról, hogy milyen szexuális és erre nagyon büszke.

Egyszer egy kiváló közéleti férfiú megjelent könyve felől érdeklődtem nála.

— Nem olvastam — mondta, — de a pasas évek óta viszonyt folytat a sógornőjével.

Megkérdeztem, mit tud Napóleonról. Felragyogott az arca:

— Az egy csuda muki volt, irtó szerette a nőket, de a Lujzája csalta, mint a répát, mire ő kikezdett egy szigeten valami Ilonával és aztán kilett.

Krenkovszky történelmi ismeretei mind a nőkhöz kapcsolódnak. Julius Caesarról tudja, hogy szőnyegbecsavarva vitték be hozzá Cleopatrát, aki klassz tyúk volt és névszerint ismeri összes szeretőit annak a Mária Antóniának, aki a túlzott szexuális élet következtében élete alkonyán belehalt a guillotinba.

Krenkovszkyval nem lehet az utcán végigmenni, mert gáláns bókokat és egyéb disznóságokat suttog a szembejövő nőknek. Rengeteg pofont kapott már emiatt, ami csak növelte a szexualitását.

Meghívtam egyszer az értelmiségi értekezletre, gondoltam; ráfér egy kis tanulás.

— Lesznek ott jó nők ?— kérdezte rekedten.

Meg kell jegyeznem, hogy Krenkovszky jó nők alatt nem olyanokat ért akik szétosztják vagyonukat a szegények között, vagy elmennek leprásokat ápolni a távolkeletre, egyszóval karitatív munkát végeznek, hanem olyanokat, akik külemükkel alátámasztják az ő rettenetes szexualitását.

A napokban feldulva rohant hozzám.

— Hallotta — lihegte — mik történnek Párisban? Hogy miket csinálnak azok a franciák?!

— Hogyne — mondtam bosszusan. — Tudom. A Ramadier, meg a Schuman...

— Az még semmi — csuklott az izgalomtól. — Ezt nézze meg!

És előhúzott a zsebéből egy pikáns képet.

Korszellem

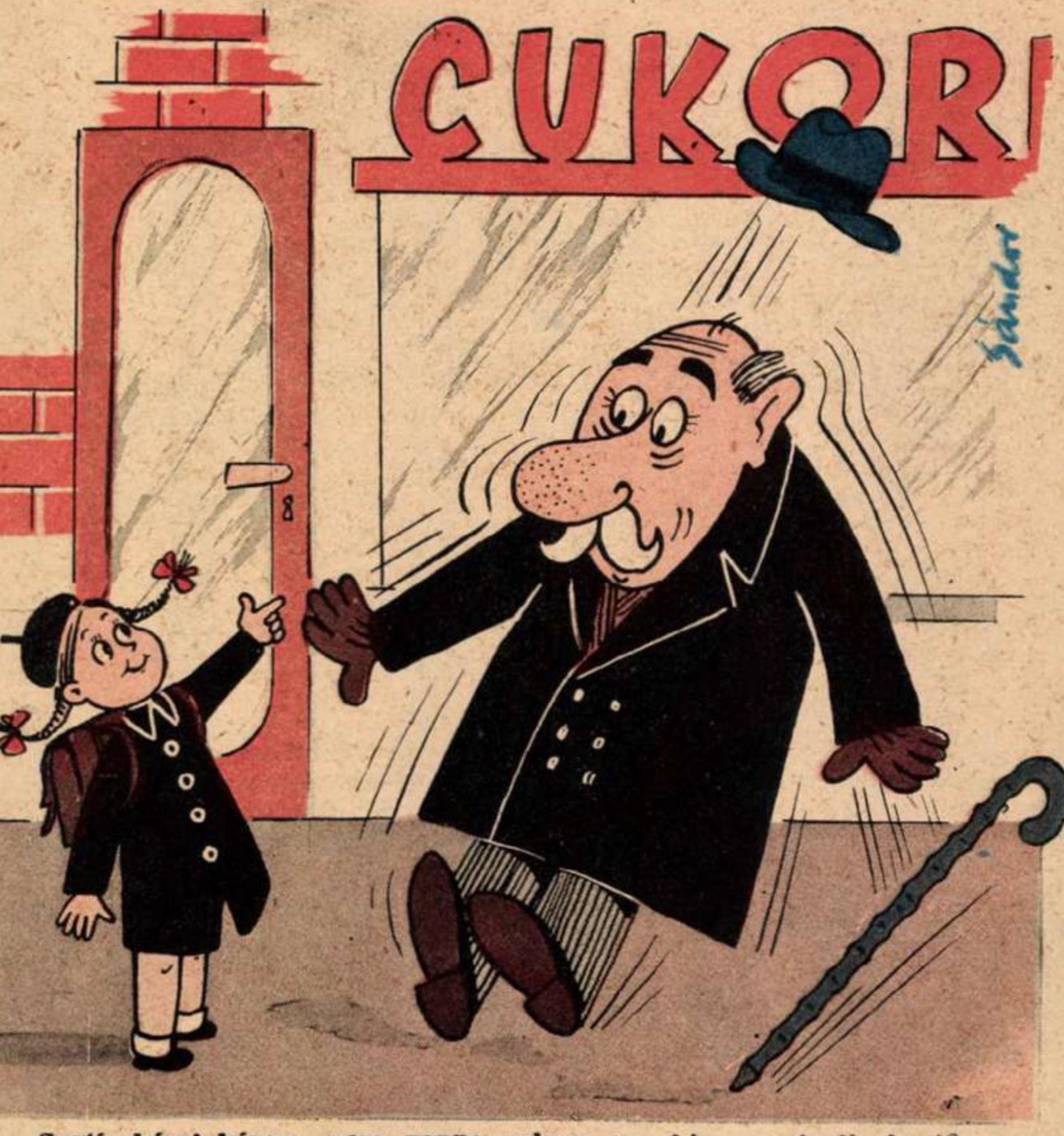

— Szatír bácsi kérem, nem venne nekem egy kis prominclicukrot?

Zöldel a vetés

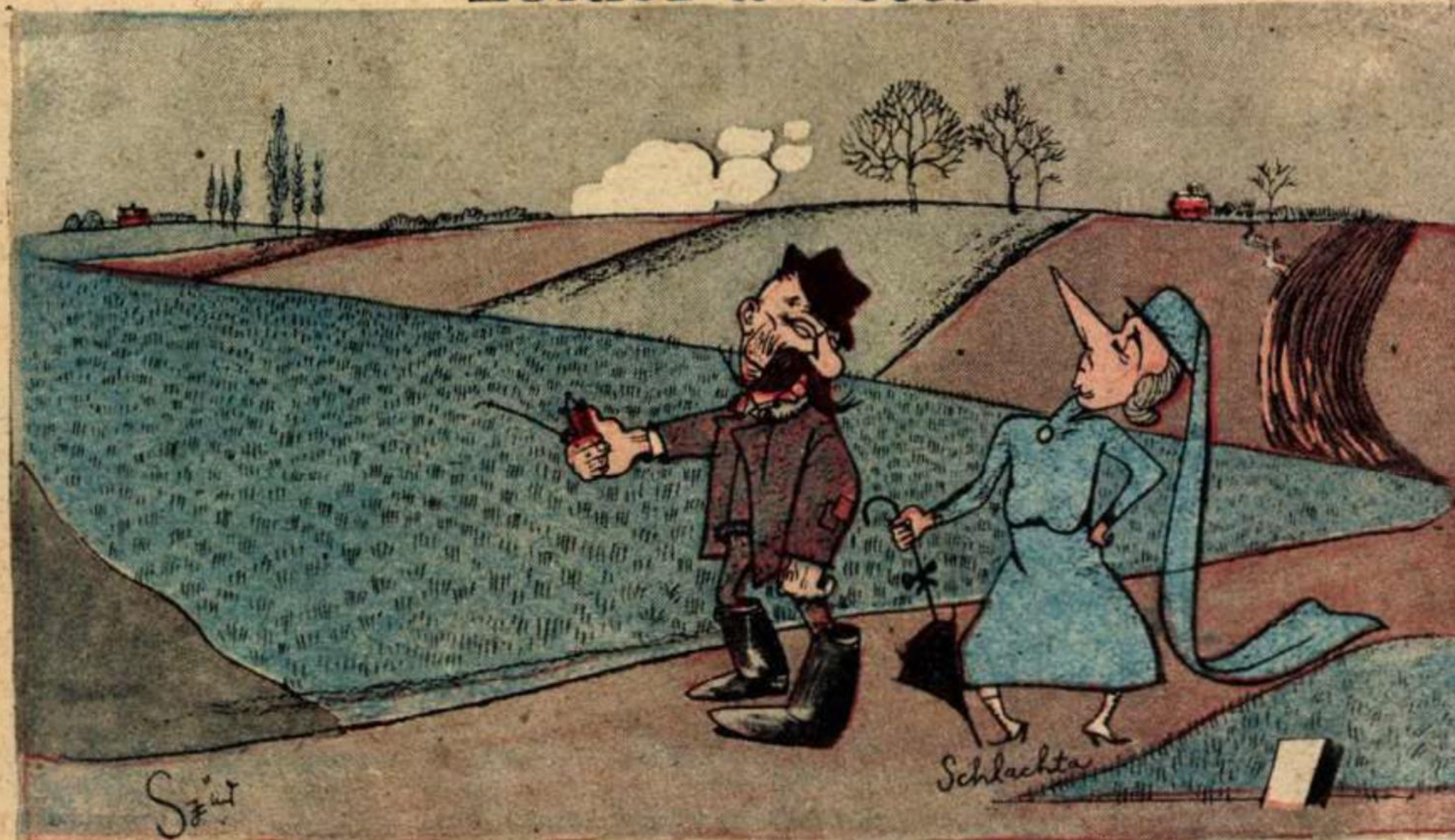

Nézze Margit néni ezeket a magyar vetéseket, milyen szép zöldek.
— Látná az én ellenvetéseimet, amennyivel azok zöldebbek.

Itt az 1948-as, legújabb típusú szuperatombomba

Óriási hangerő *Rendkívül szelektív* *Biztos hatás*

A modern technika csodája

Ha azt kívánja, hogy egy pillanat alatt eltöröljék a föld színéről, ha azt óhajtja, hogy ezer darabban repüljön az űrben, ha igazán kellemesen akar megsemmisülni, akkor használjon 1948-as újtípusú szuperatombombát,

Csak egyszer haljon meg tőle, sosem fogja elfelejteni. Ajánlja rokonainak, barátainak és ismerőseinek. Köszönőlevelek a világ minden tájáról.

MADE IN USA

Divatdáma

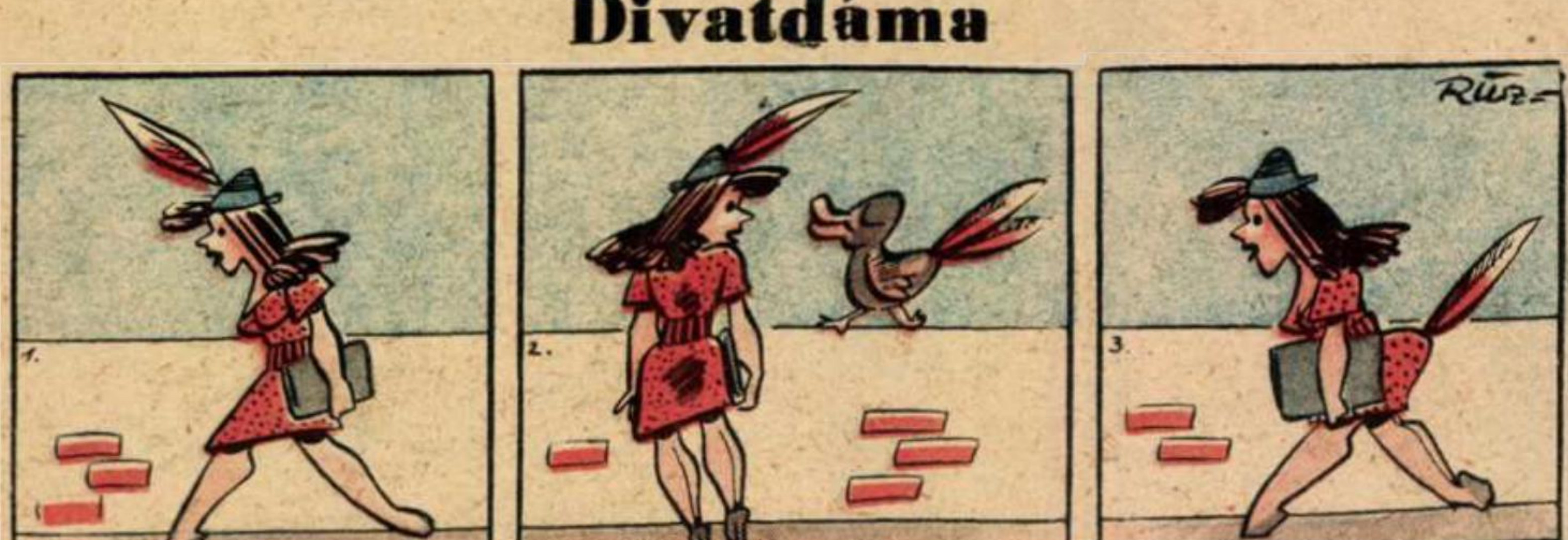

Isten veled, Petőfi-híd!

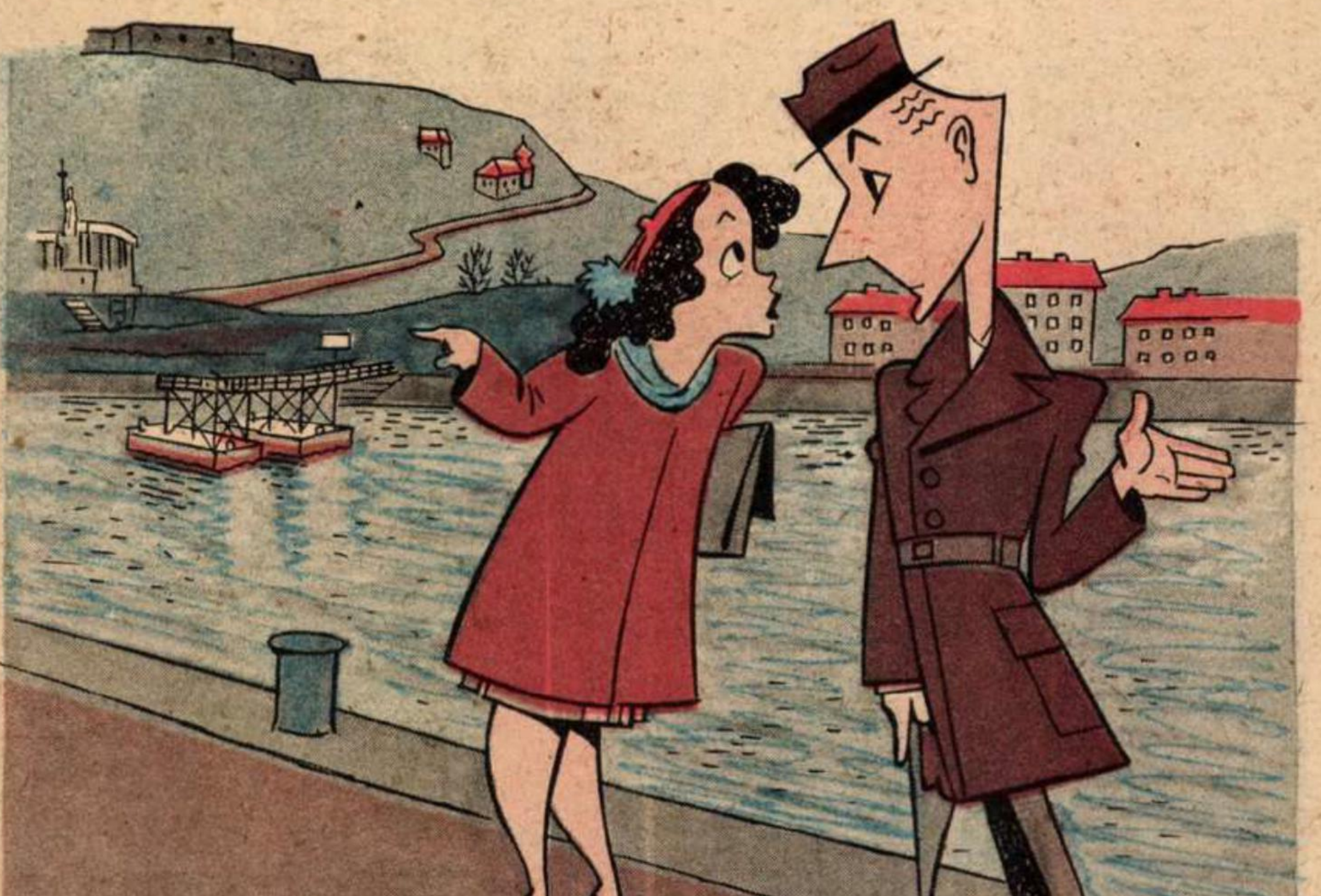

— Miért szedik szét a Petőfi-hidat, Pista?
— Úgylátszik a mama megtudta, hogy ezen járunk a Gellért-hegyre.

Ilyen Vas!

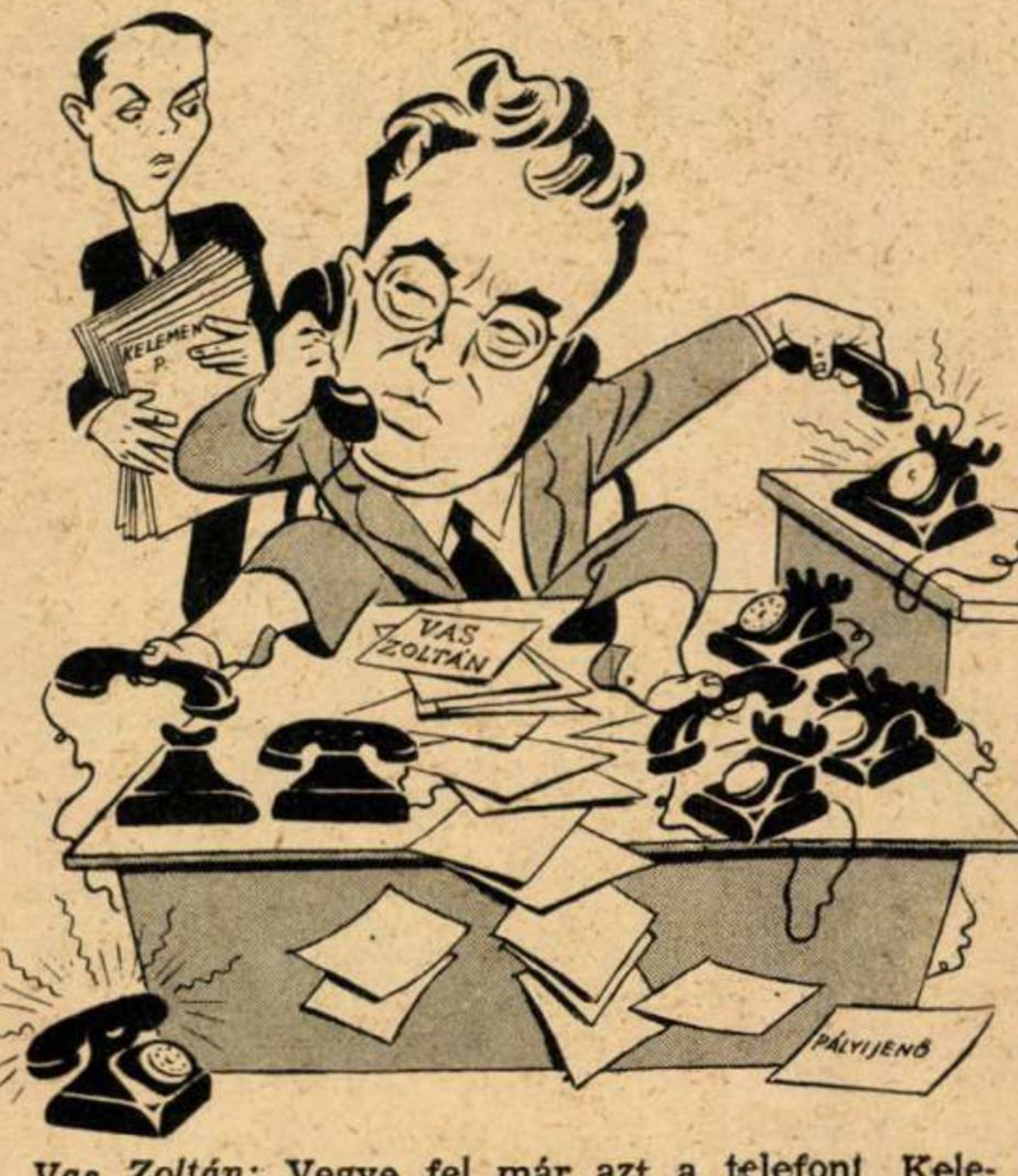

Vas Zoltán: Vegye fel már azt a telefont, Kelemenkém, nekem is csak száz kezem van...

A javulás útja

— Nagyszerű! Újabb javulás a közélelmezés terén.

— Nos?

— Betiltották a kukoricabucit!

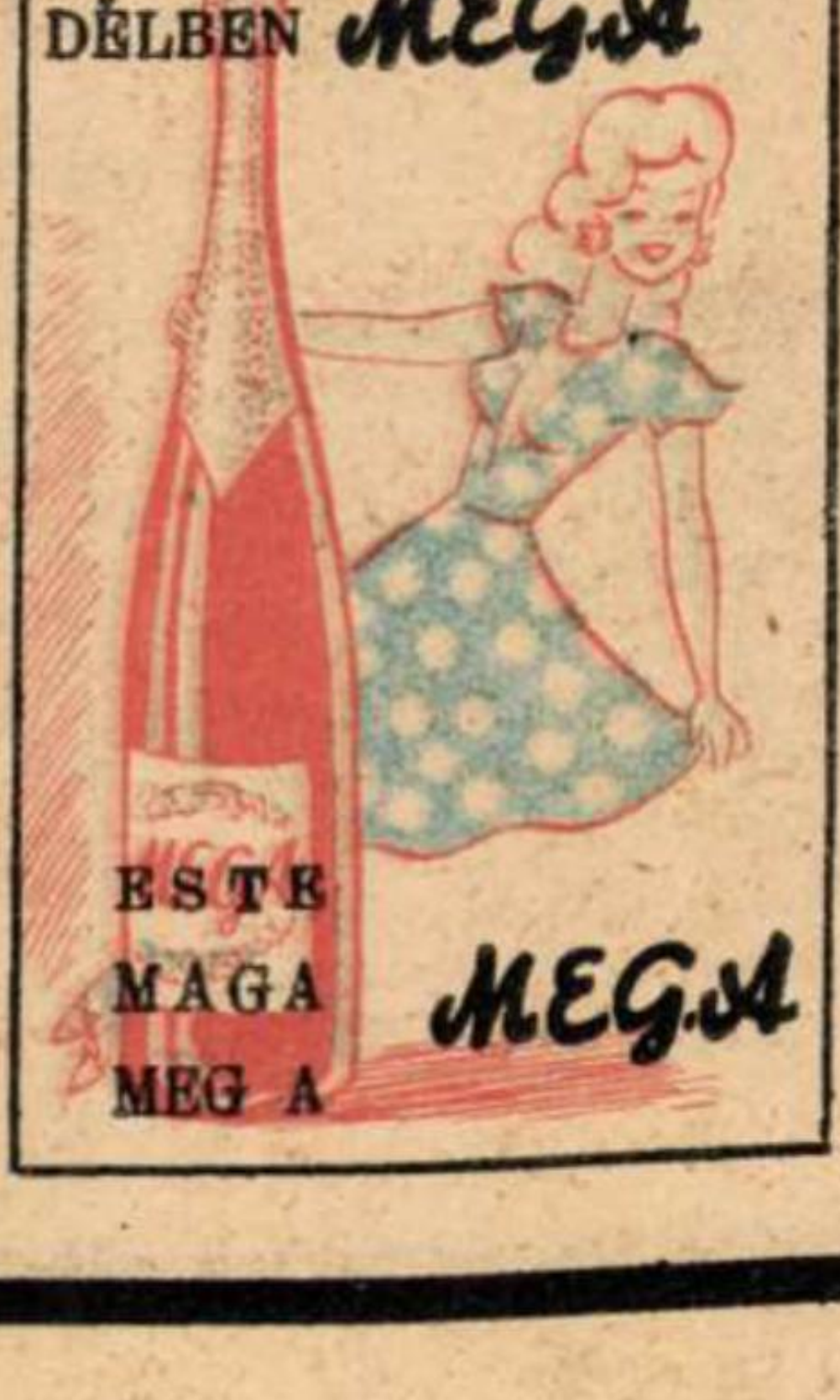
MAS:OBSz jelszava
REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA
ESTE MAGA MEG A MEGA

Pesti szerelem

— De úgy-e, ha a férjem leszel, leszoksz a dohányzásról?

— Arra a kis időre?

A 7 legennivalóbb vicce

Gugyerák és Bubuska ebédelnek a vendéglőben.

— Szörnyű, milyen forró ez a leves, — hördül fel Gugyerák.

— Nem baj — mondja Bubuska.

— Hogy-hogy nem baj?

— Mire a felét megeszed, megszokod, a másik fele meg közben kihül.

Külpolitikai negyedóránk

Párisi pillanatkép

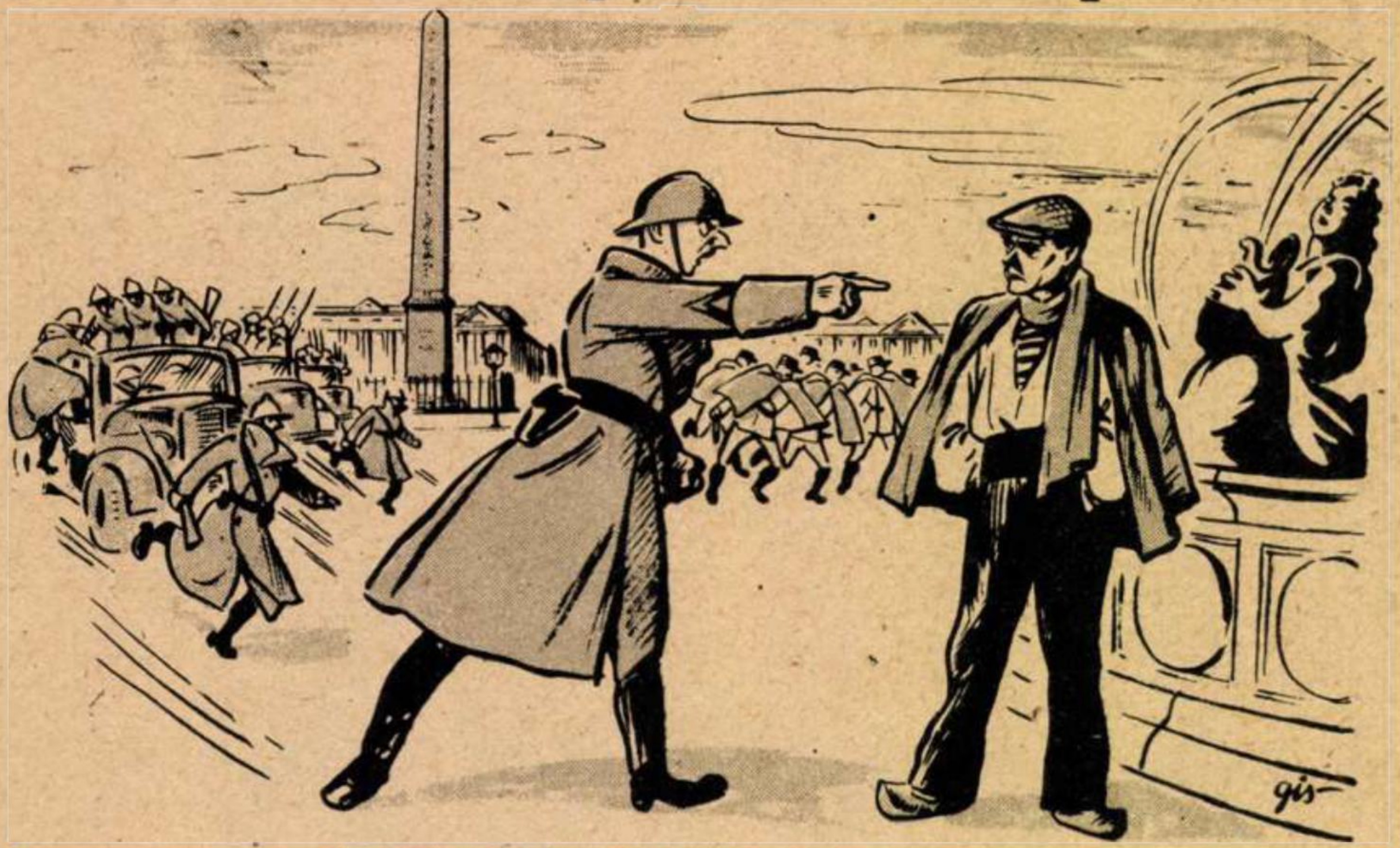

— Mit csinál maga itt?
— Sétálok.
— Nem igaz, maga provokálja a hatóságot.

Londonban hej

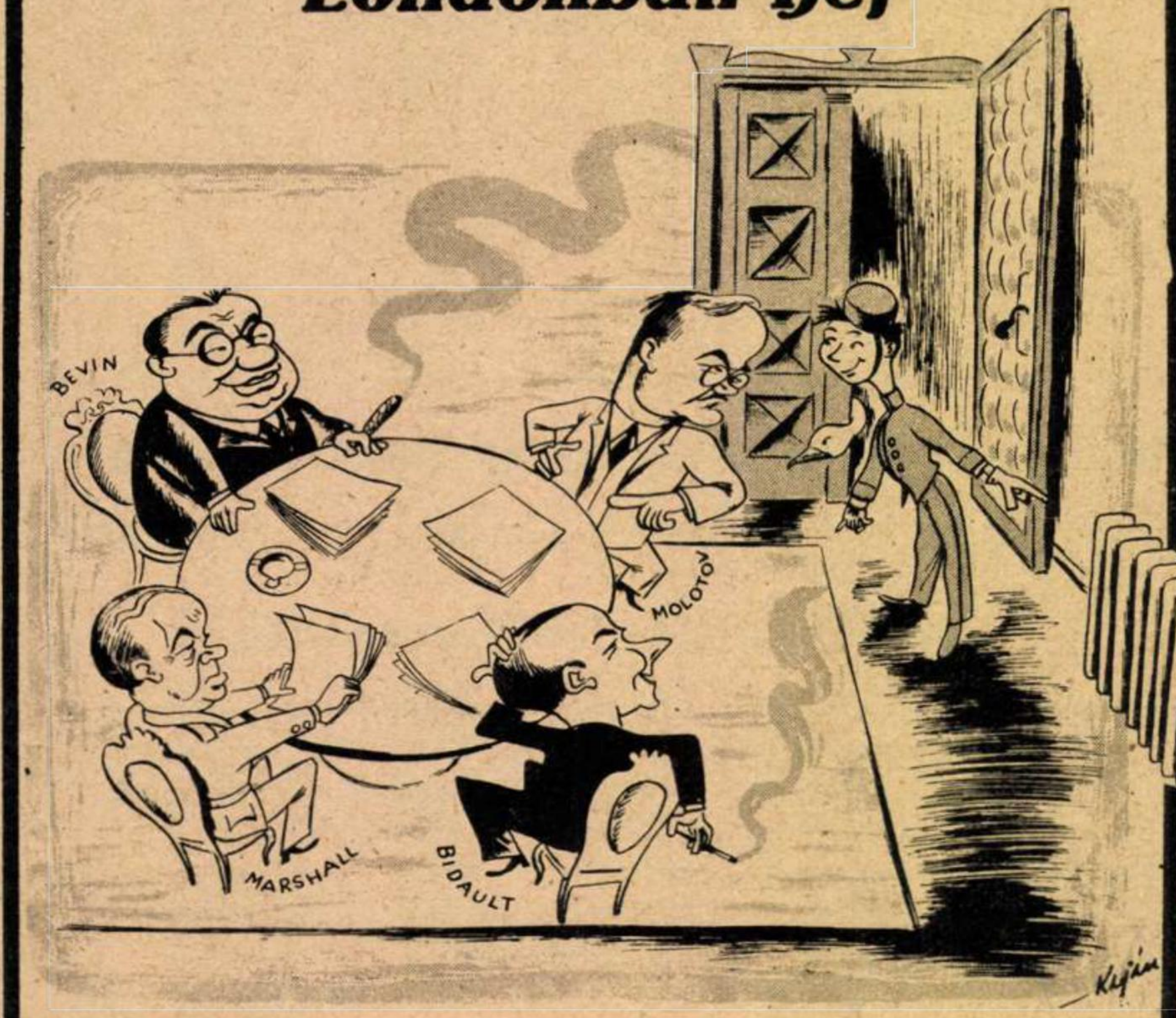

Ludas Matyi: Elvtárs, ennek a teremnek gőzfűtése van?
Molotov: Igen, fiam, de ezeket az urakat kizárólag csak a petróleum fűti.

John bácsi megmondta

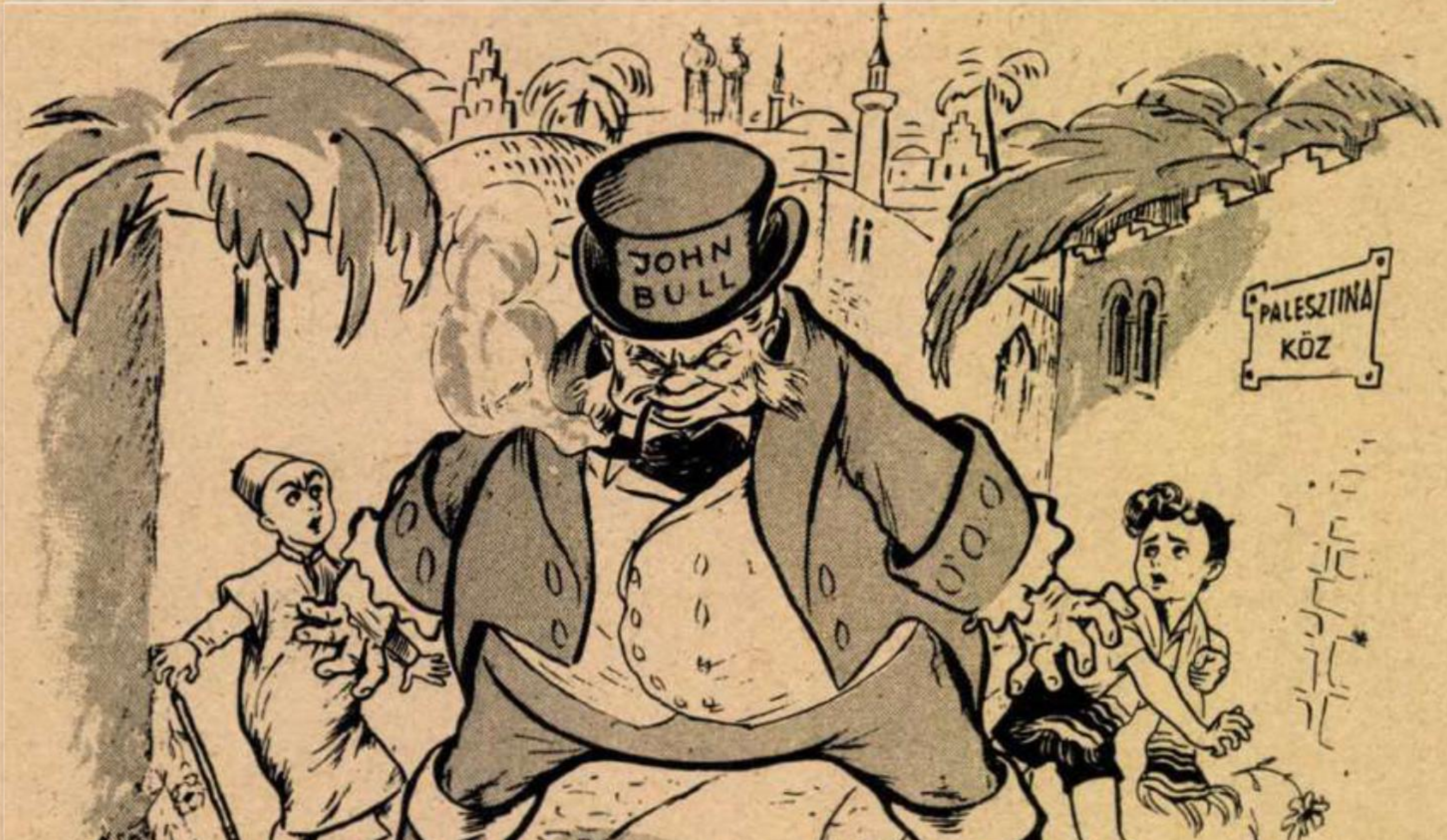

— Ugye mondtam, hogy ti ketten nem fértek meg ezen a helyen?

A Ludas Matyi külpolitikai helyzetképe

Közelkelet:

Az arab vezetőpolitikusok szent háborút hirdetnek. A hirdetést valamennyi lap közölte. A hirdetés szövege: *„Legjobb az arab szent háború! Óvakodjék az utánzatoktól."*

Páris:

A francia szocialisták izzó lelkesedéssel törtek lándzsát a szabad fegyverhasználat joga mellett a munkásság ellen.

New-York:

A Wall Street atomtudósai föltalálták a láncreakciót. A reakció így szabadon láncolhat.

Csak a belét!

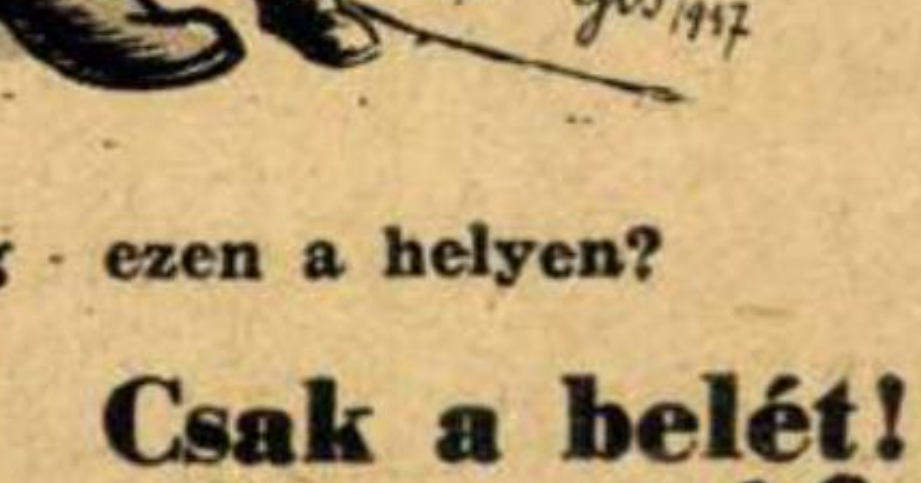

— Mért nem lépett békítőleg közbe, amikor látta, hogy ez a két ember késsel ront egymásra?

— Gondoltam én rá kérem, de nem volt nálam bicska.

A legújabb angol kimenetrend

A háború befejezése óta állandóan jelennek meg a lapokban ellentétes híradások arról, hogy az angol katonaság mikor és milyen körülmények között hagyja el azokat az országokat, ahol pillanatnyilag tartózkodik. Az angol kormány elhatározta, hogy pontos kimenetrendet tesz közzé, amelyet alábbiakban ismertetünk:

Egyiptomból

minden hét szerdáján és szombatján kezdődik a kivonulás, reggel 8-kor. Találkozás a gizehi szfinksznél. Visszaérkezés még aznap.

Indiából

minden hónap 15-én. Zavargások esetén a kivonulás a következő hónap 15-ére tolódik.

Burmából

minden szökőév február 29-én, illetőleg akkor, amikor a Sarkcsillag a Ráktérítő csillagképébe ér és a Göncölszekér rúdja a Nagymedve farkára merőlegesen áll.

Palesztinából

május 40-ben, de csak akkor, ha az arab főmufti eddig az időpontig minden nap imádkozik a szent falnál, hogy zsidógyerekek potyogjanak az égből és Isten meghallgatja imáját és tényleg potyognak.

A Spanyolországból, Patagóniából és Kokinkínából való kivonulás időpontját még nem tudják pontosan meghatározni, mert ezeken a helyeken még nincs angol haderő. Éppen ezért rövidesen be fognak vonulni ezekbe az országokba is, hogy innen is kivonulhassanak.

Interjú

Moch francia belügyminiszterrel

Egy külföldi tudósító ceruzáját kihegyezte s Moch francia belügyértől rövid úton megkérdezte:

„Válasz kell a munkásoknak, miniszter úr, adtak nekik? Moch úr így szól: „Hogyne, kérem, jutott rendőr — attak nekik."

A londoni madárijesztő

avagy

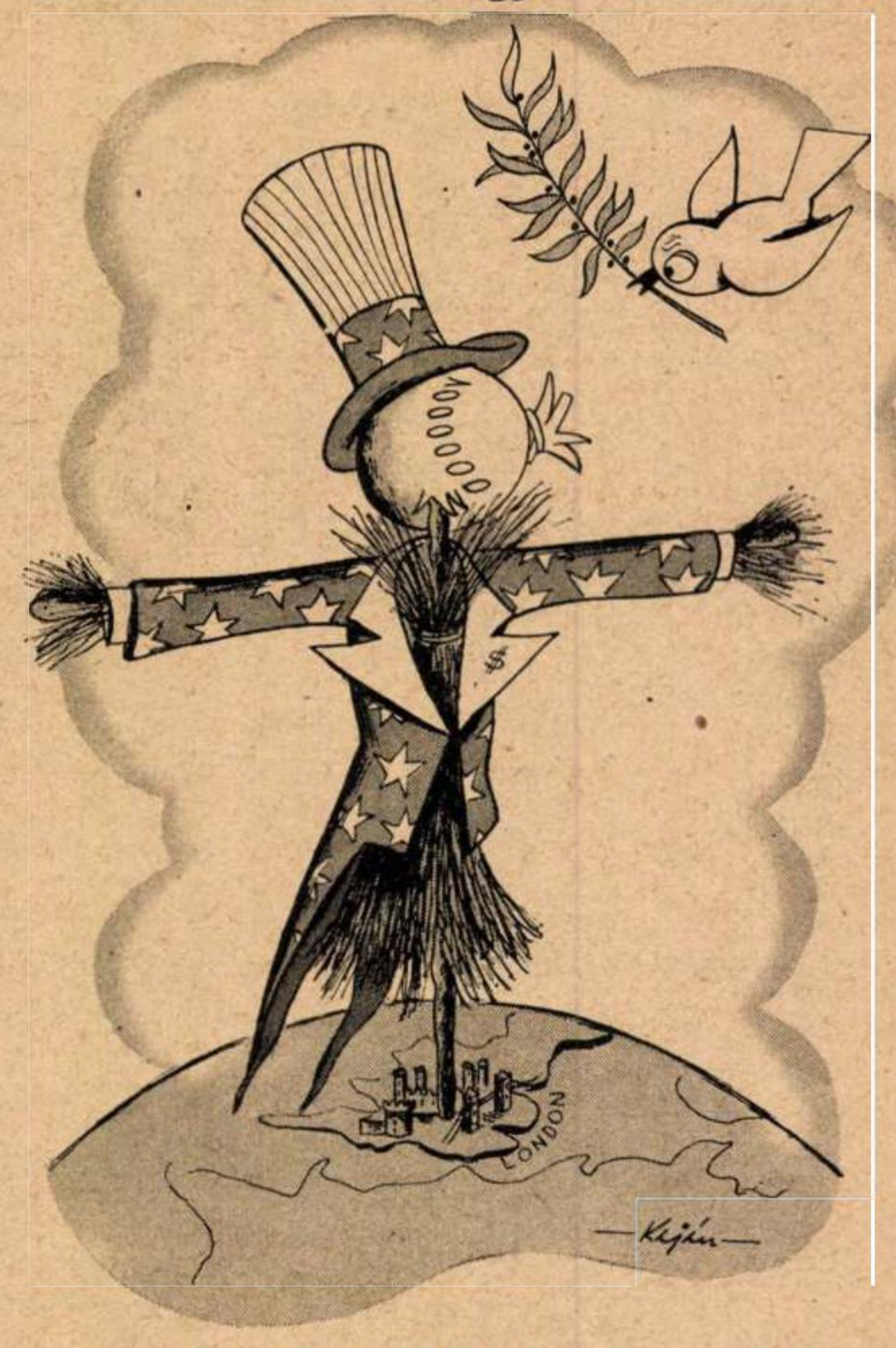

miért nem mer leszállni a békegalamb?

A milánói kérdés

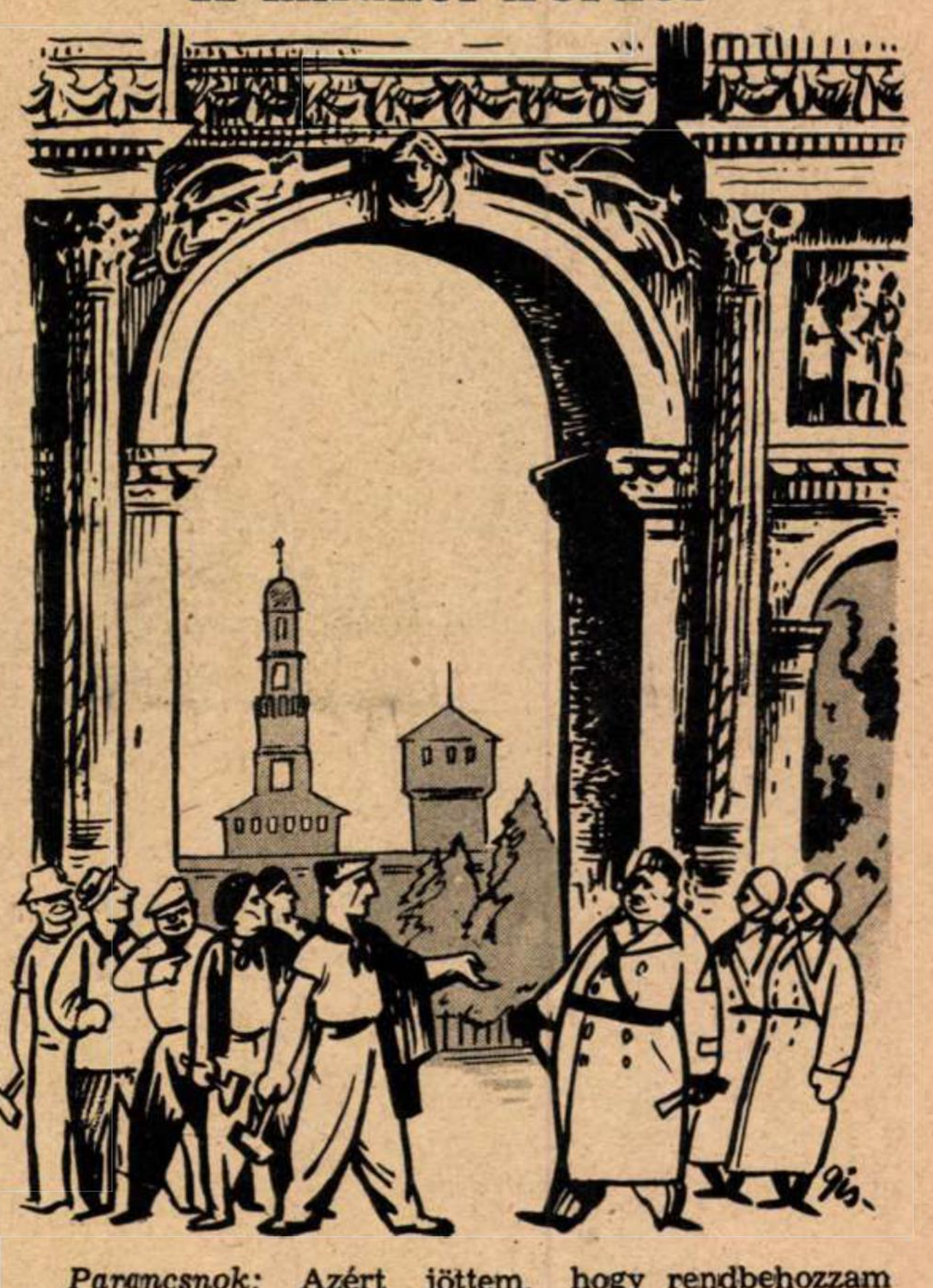

Parancsnok: Azért jöttem, hogy rendbehozzam a sztrájkot.
Munkások: És aztán ki fogja rendbehozni a tábornok urat?

Elhallás

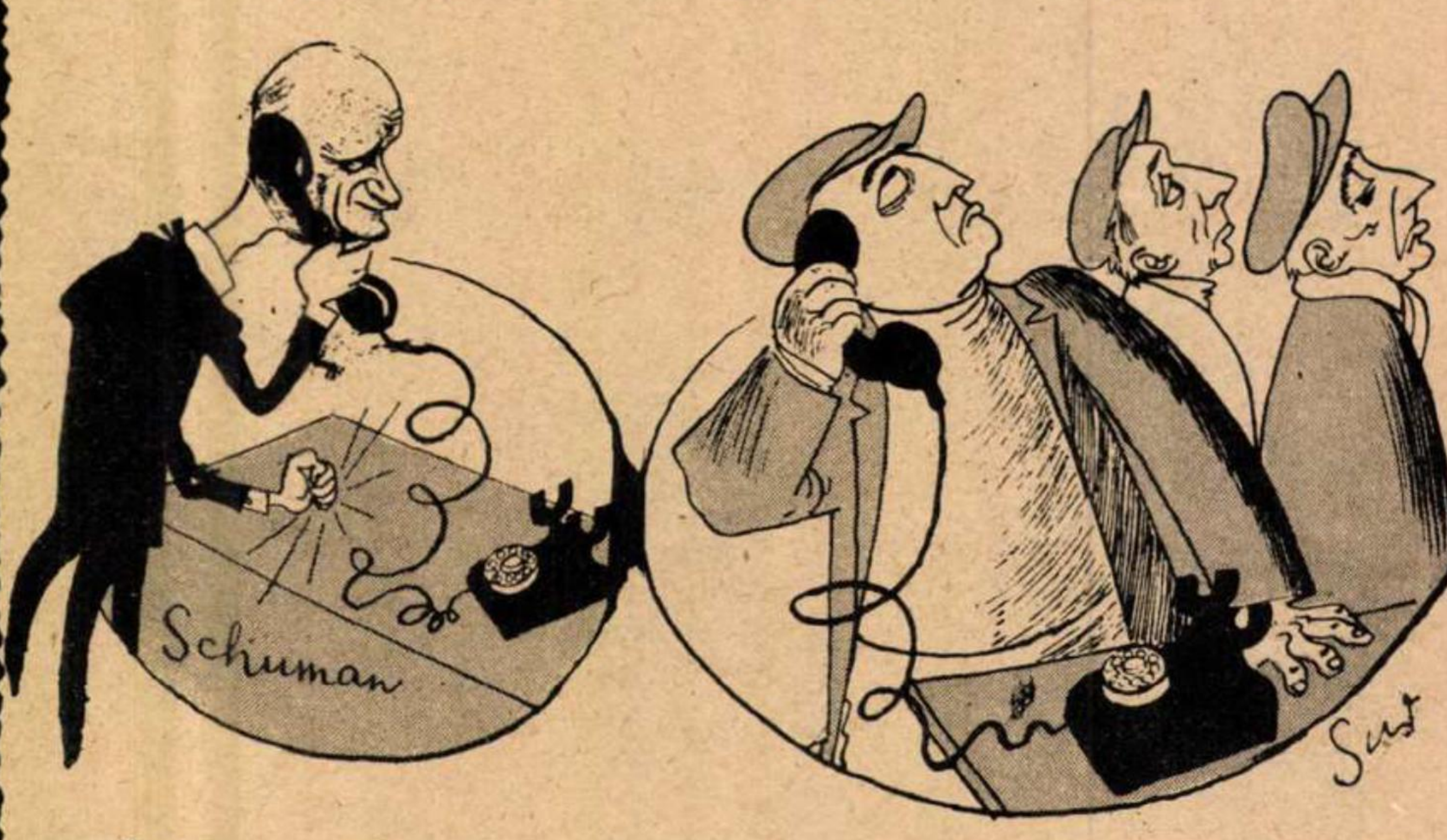

Schuman: Hallatlan! Már harmadszor mondom, hogy Schuman beszél és ezek mindig Trumant értenek...

Szerencsés nő

Promincli Dezső elmegy egy jósnőhöz, aki megfogja a kezét és lelkesülten kezd olvasni a tenyeréből:

— Uram, itt pénzt látok. Pénzt, pénzt és megint csak pénzt.

— Akkor maga egy mázlista, — mondja Promincli —, mert én a legjobb akarattal is csak adósságokat látok.

Palesztinában

Egy angol katonatiszttől megkérdezi amerikai ismerőse.

— Na, hogy érzik magukat Palesztinában, colonel?

— Rosszul, nagyon rosszul.

— Szóval kivonulnak?

— Annyira azért nem érezzük magunkat rosszul…

Rövidlátó vendég

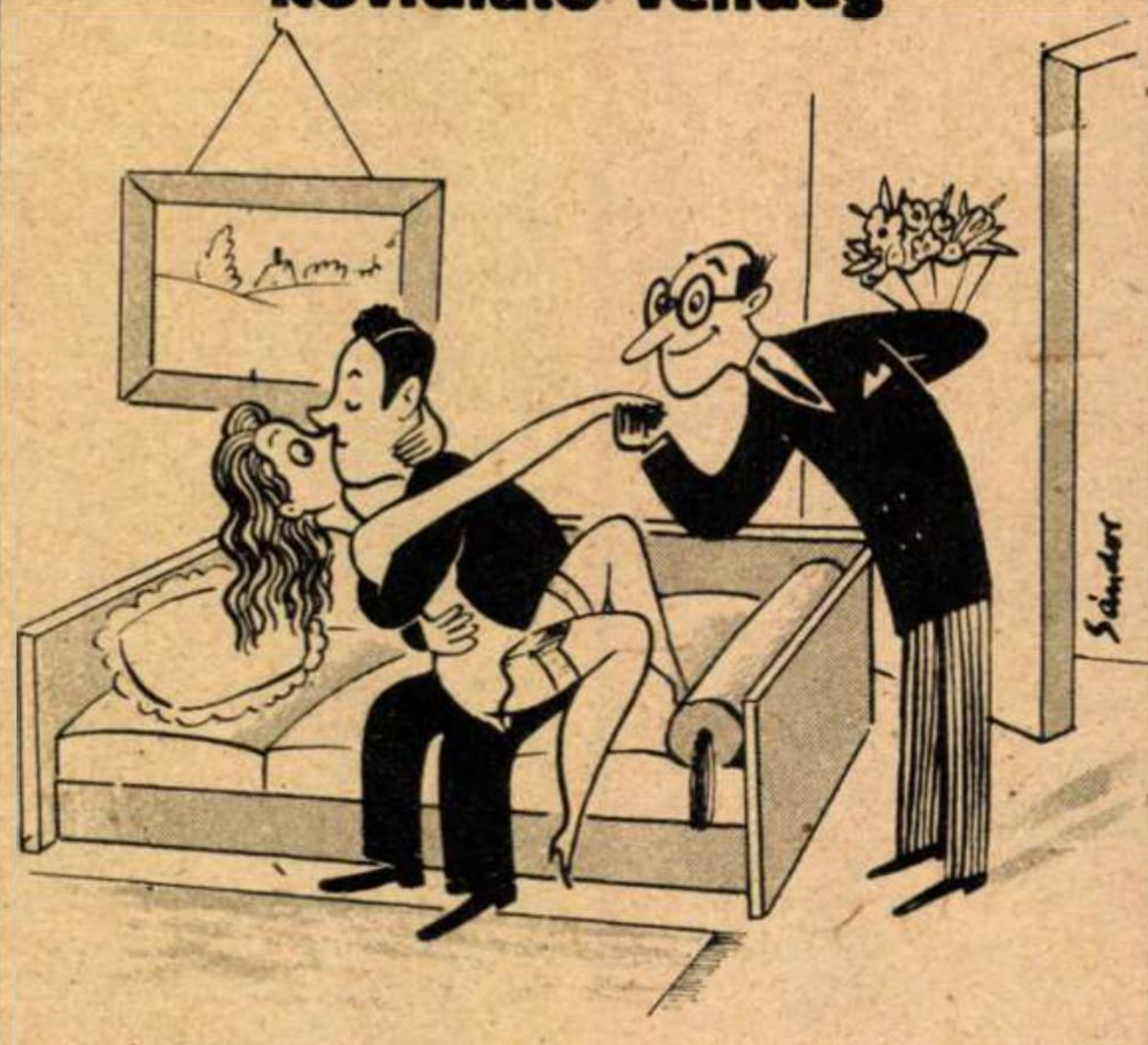

— Kezét csókolom, asszonyom… nem zavarok?

A vasutasok kongresszusán

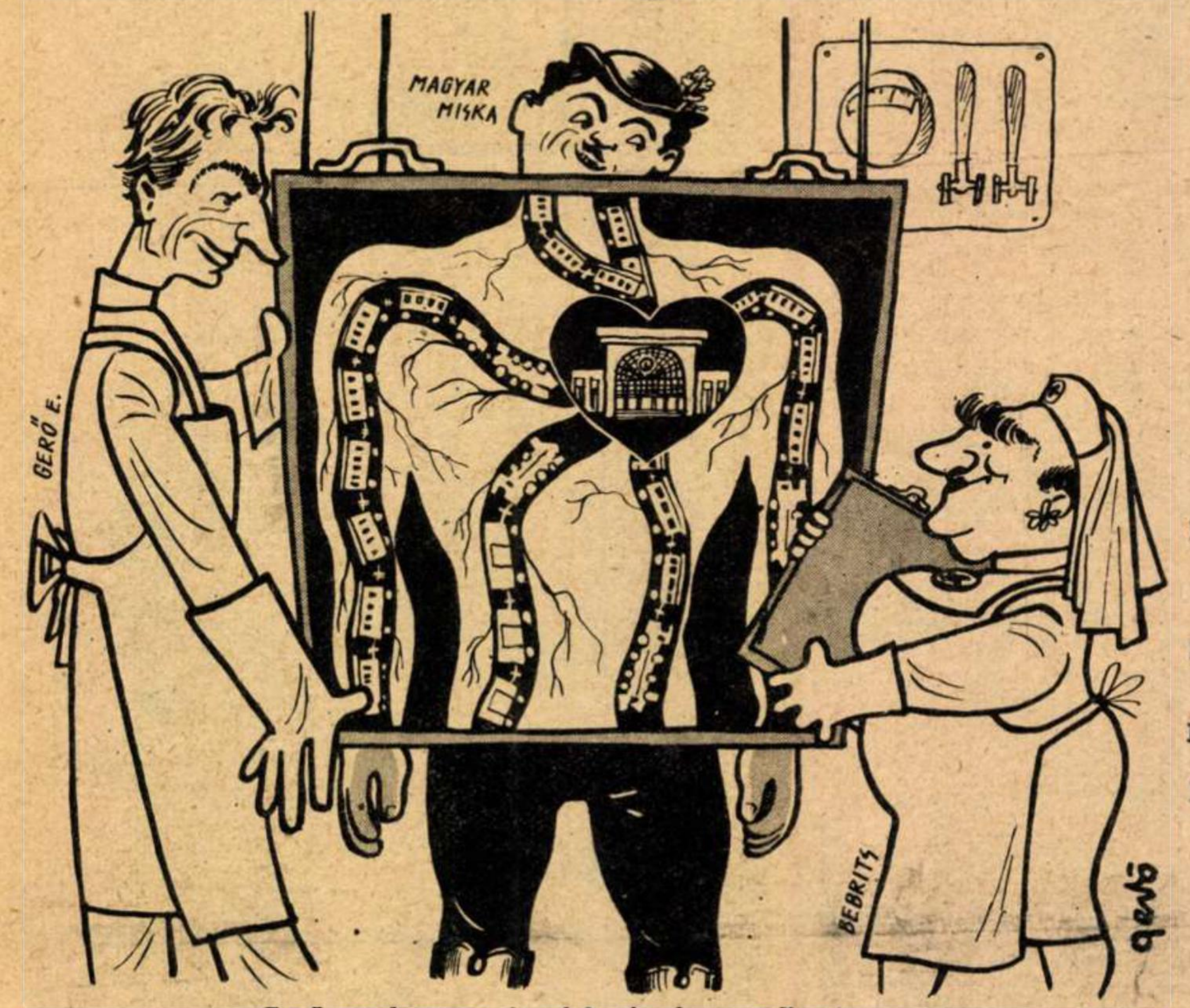

Gerő professzor: A vérkeringése rendben van.

Szigorú ember

Valaki megkérdezi Csepacsek urat:

— Elvennéd a Blekk Mancit pénz nélkül?

— Pénz nélkül? — hördül fel Csepacsek. — Pénz nélkül, még egy millióért se.

PÁRIS ZENEI ÉLETÉNEK ESEMÉNYE

Nagy szabadtéri

SCHUMAN-KONCERT

Páris közterein

A felvonuló sztrájkolók füttykoncertjét a gépfegyveres katonabanda fülbemászó sortüze kíséri.

ÓRÁT ÉKSZERT ÓRAJAVÍTÁST NEUFELD-TŐL
csak Rákóczi-út 8/a

Szénszüneti gondok

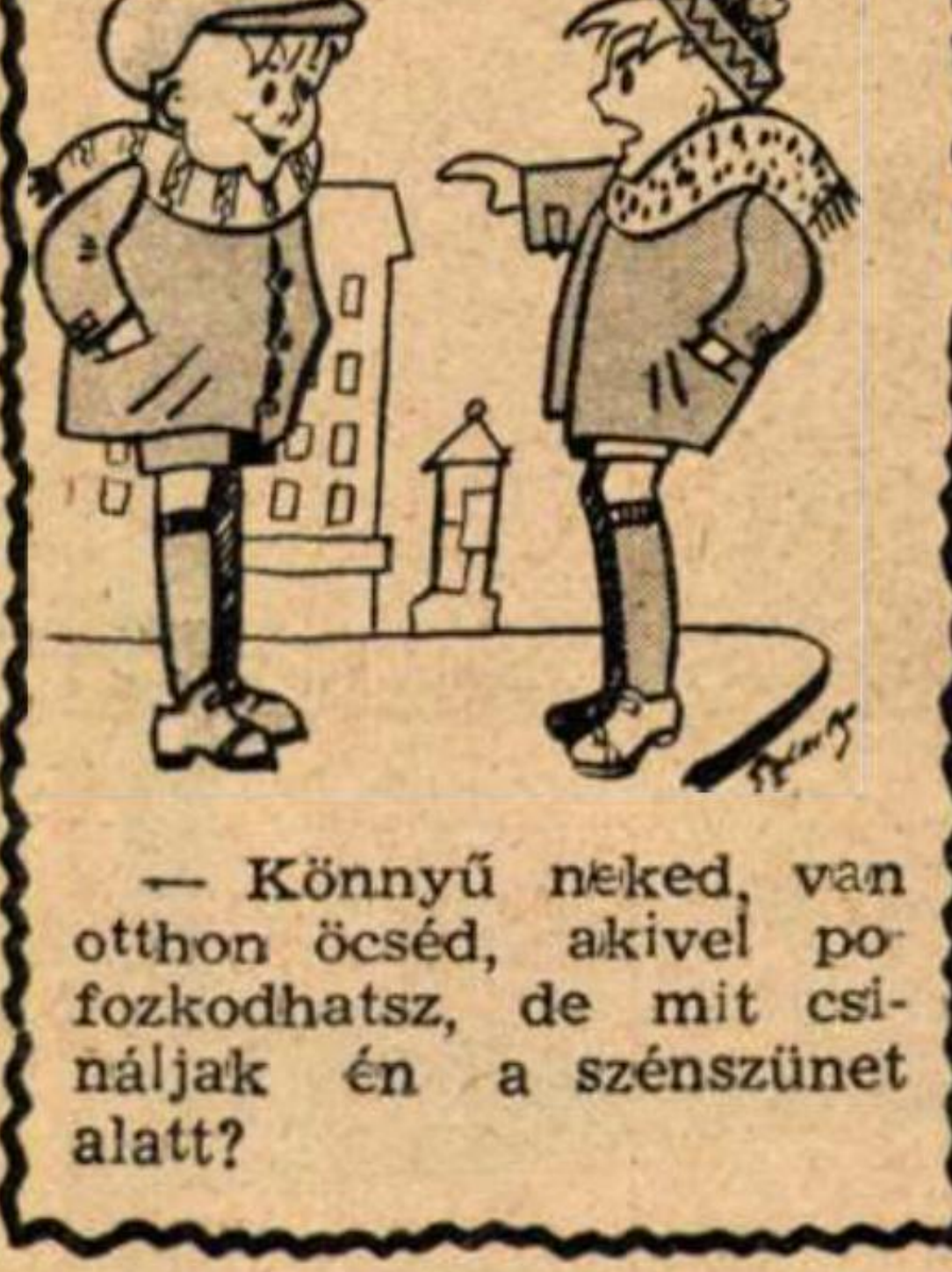

— Könnyű neked, van otthon öcséd, akivel pofozkodhatsz, de mit csináljak én a szénszünet alatt?

Várj, jövök én is…

— 4 felvonásos szatira —

Irta: K. F.

Szereplők: Egy Pesti Pasi és barátja, egy Pesti Muki.

(Történik mindig egy lakásban amikor valaki menni akar.)

I. felvonás.

PASI: Hát szervusz öregem én megyek…

MUKI: Várj, jövök én is!

PASI: Jó, csak siess!

MUKI: Egy másodperc csupán! Zoknit cserélek. *(Bemegy a fürdőszobába, kimossa a zokniját, megszárítja, kivasalja, megstoppolja, felveszi és utána tetőtől-talpig átöltözködik.)*

II. felvonás.

(Egy röpke délután mulva)

PASI: Ne haragudj öregem, de nem tudok tovább várni…!

MUKI: Várj, jövök én is! Mehetünk együtt!

PASI: De csak ha azonnal jössz! —

MUKI: Egy pillanat csupán! Bekapok egy harapást. *(Ad a kis unokaöccsének villamospénzt, hogy hozzon a Gundeltól egy ebédet. A gyerek útközben megnéz egy pikáns darabot és ezért kicsit késik, viszont az ebéd annyira ízlik a Pesti Mukinak, hogy hozat utána még két krémest Bécsből.)*

III. felvonás.

(Éjfél után pár perccel.)

PASI: Fene egye meg, már tizennégy órája várok…! Jössz vagy nem jössz?!

MUKI: Jövök. Vagy ha nem akarsz velem jönni…

PASI: De igen öregem, csak sietek.

MUKI: Egy szempillantás csupán! Van még egy telefónom. *(Felhívja a telefonkönyvet A-tól M-ig, azután visszafelé C-ig, majd onnan ismét előre H-ig.)*

IV. felvonás.

(Másnap ilyenkor.)

PASI: Most már megbántam, hogy vártam rád. Jössz vagy…

MUKI: Jövök. Gyere. *(Mennek három lépcsőt.)*

MUKI *(a kapu előtt)*: Te merre mégy? Én a Városliget felé.

PASI: Én a Belváros felé.

MUKI: Kár. Szervusz.

PASI: Szervusz. *(El-el.)*

Függöny.

Pesti pasztel

— Hová, hová?

— Csak végig egy kicsit a Dunaparton.

— Rémes!

— Mi rémes?

— Végig a Fekete-tengerig???

Vicces gyerek

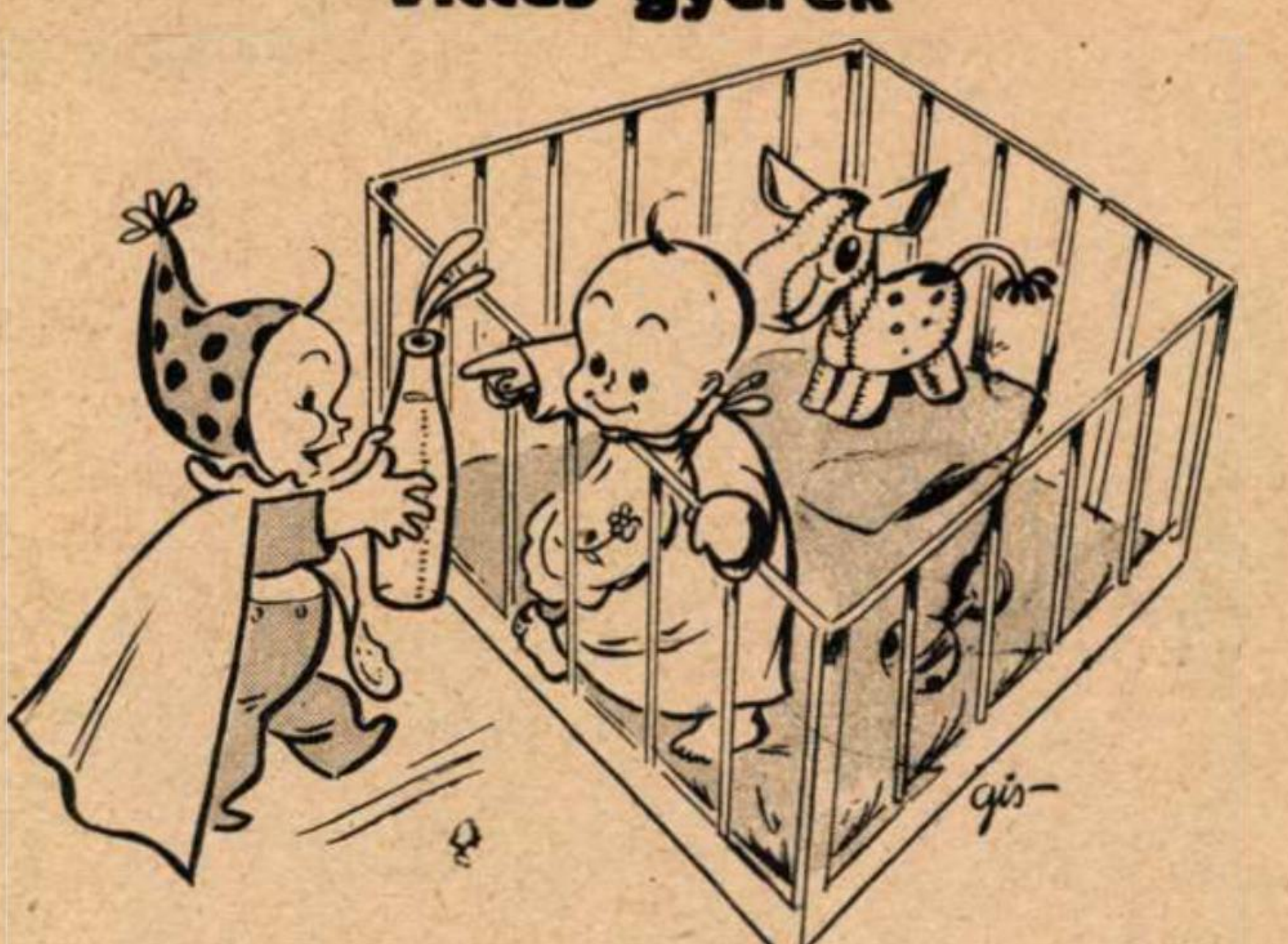

— Mi ez, anyatej?

— Igen, apafej!

Vőlegénygondok

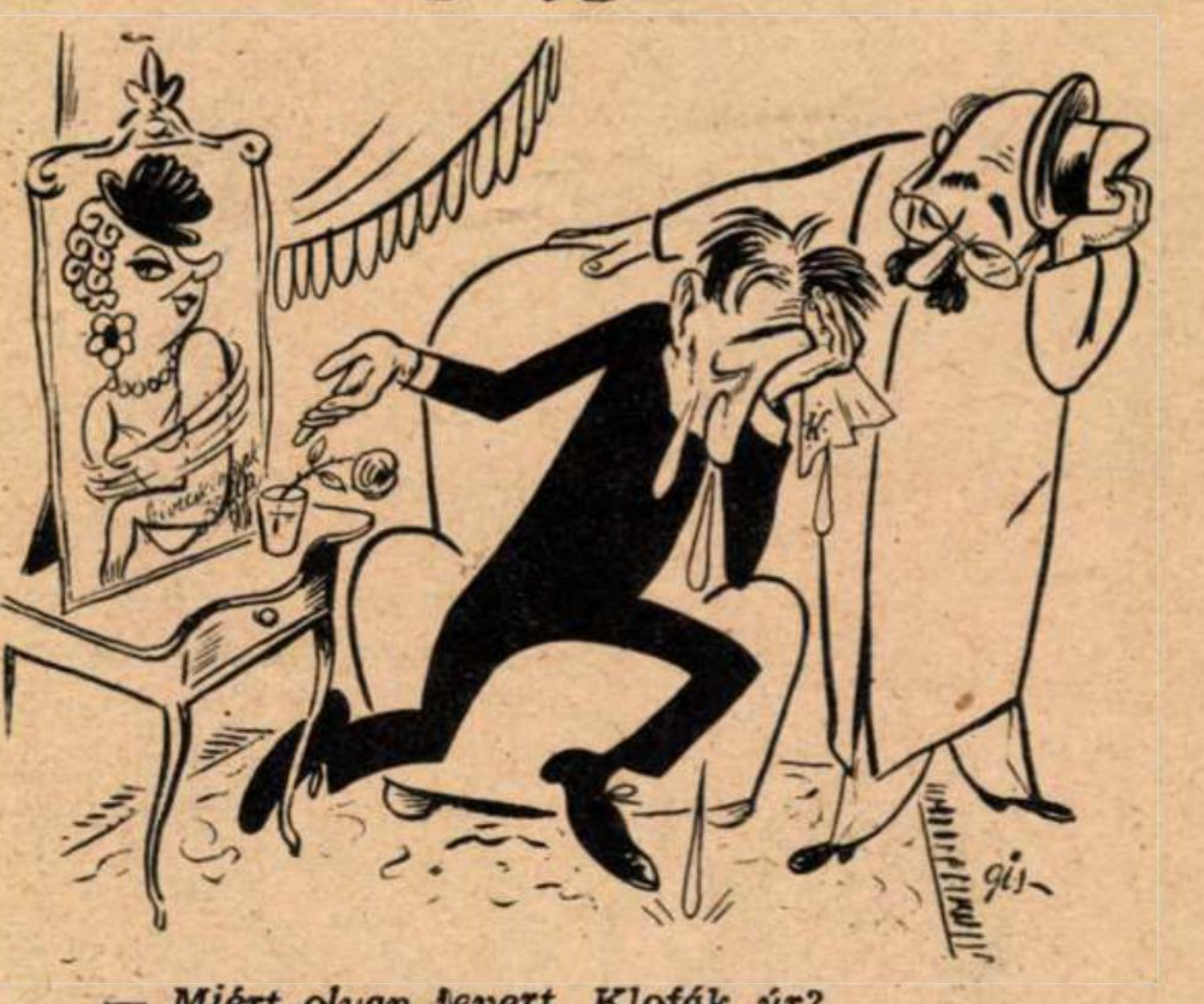

— Miért olyan levert, Klofák úr?

— Mert erkölcsvédelmi monstre razzia volt és a menyasszonyomról kiderült, hogy ő is monstre.

••••••

Tojásbőség

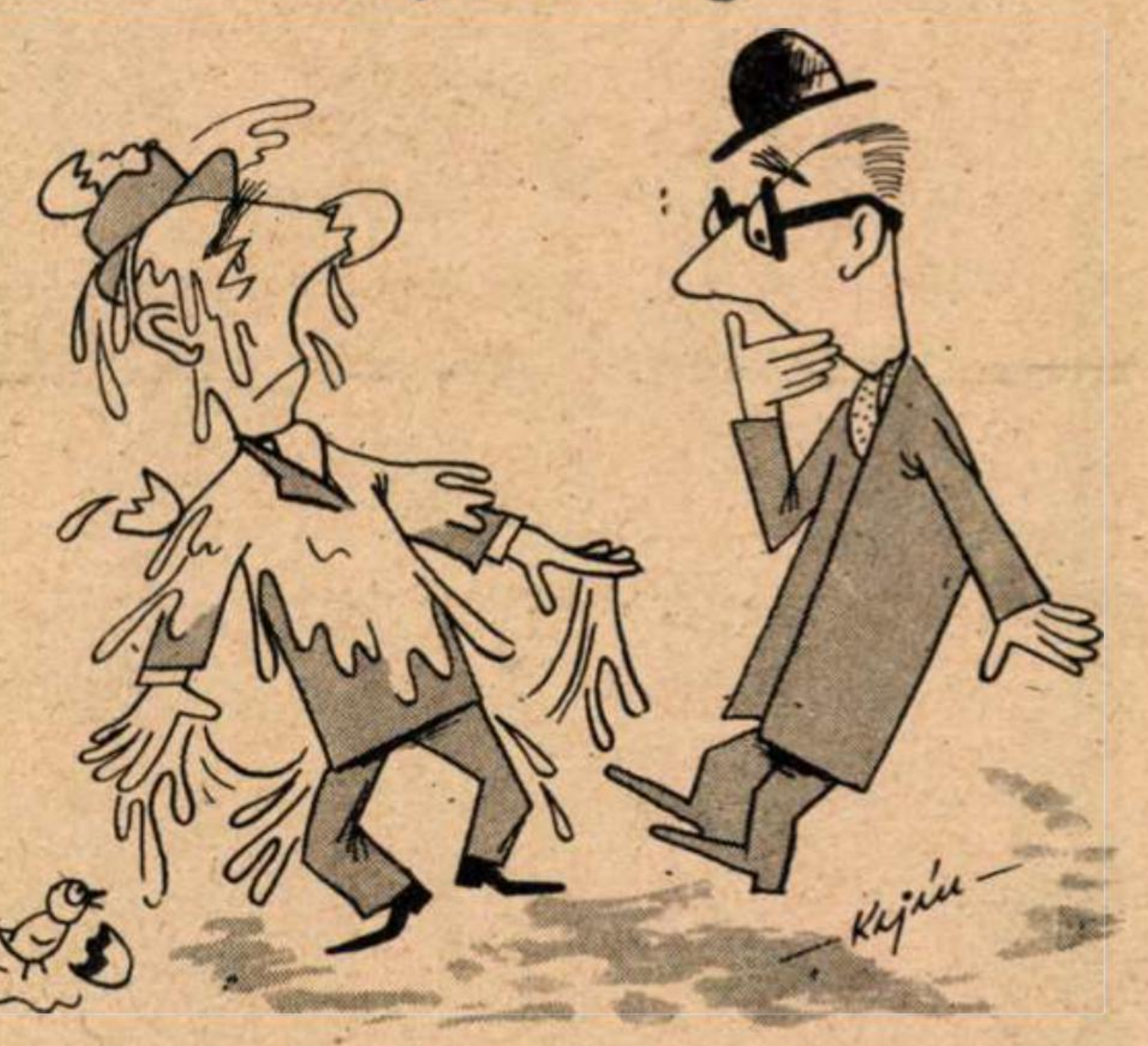

— Mi történt veled, Jenő?

— Éppen a Lehel-téren jártam, amikor háromszázötvenezer tojást dobtak piacra.

Történelmi materializmus

A történelemtanár felszólítja Sötét Ödönkét és megkérdezi tőle:

— Aztán szép cselekedet volt-e, amikor Zrínyi Miklós száz aranyat tett a zsebébe és kirohant?

— Az elgondolás szép volt, de a kivitel nem.

— Miért? — hüledezik a tanár.

— Mert a törökök rájöttek.

Kuksi esete a csendőrtollal

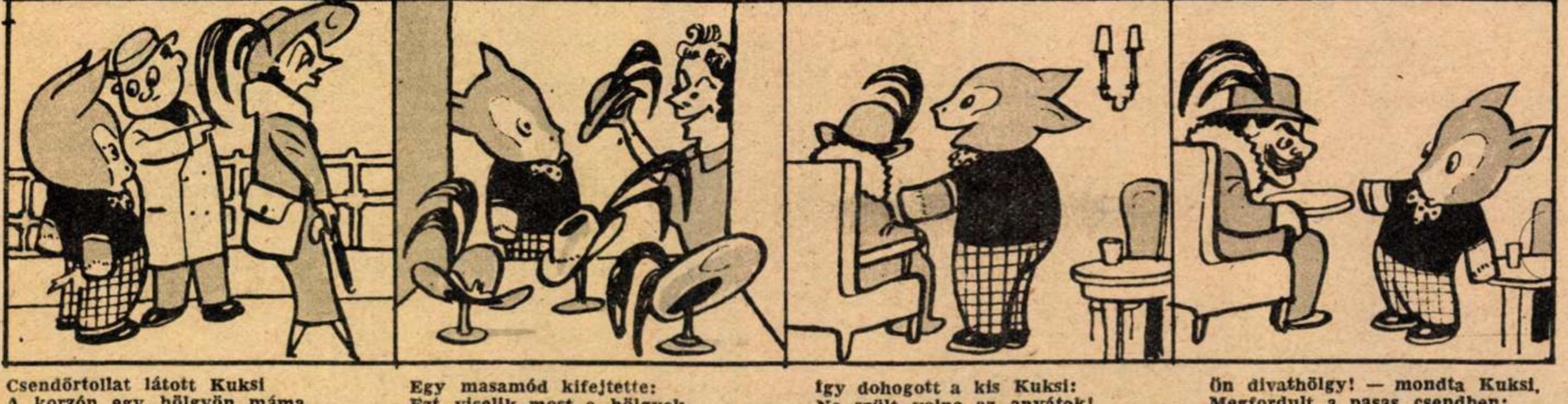

Csendőrtollat látott Kuksi
A korzón egy hölgyön máma,
Csendőr e nő? — ijedezett
Dehogy, — mondták — divatdáma.

Egy masamód kifejtette:
Ezt viselik most a hölgyek,
Tollat tesznek kalapjukra,
Kakastollat, méregzöldet.

Így dohogott a kis Kuksi:
Ne szült volna az anyátok!
S felkacagott, mikor ismét
Ilyen kakastollat látott.

Ön divathölgy! — mondta Kuksi,
Megfordult a pasas csendben:
Nyugatról jött csendőr vagyok,
Most mentett fel a NOT engem.

Vigasztalan helyzet

Havlicsek találkozik egy rég nem látott barátjával és megkérdezi tőle:

— Mi újság? Hogy vagy?

— Rosszul, barátom, rosszul. Nagyon elhagyottnak érzem magam. Senki a világon nem törődik velem. Minden este egyedül ülök otthon, vagy a kávéházban unatkozom. Az egész lakás szörnyű rendetlenségben…

— Nézd, — mondja részvéttel Havlicsek — adok neked egy tanácsot: nősülj meg.

— Dehát mit akarsz? Hisz én nős vagyok.

Színészvonat

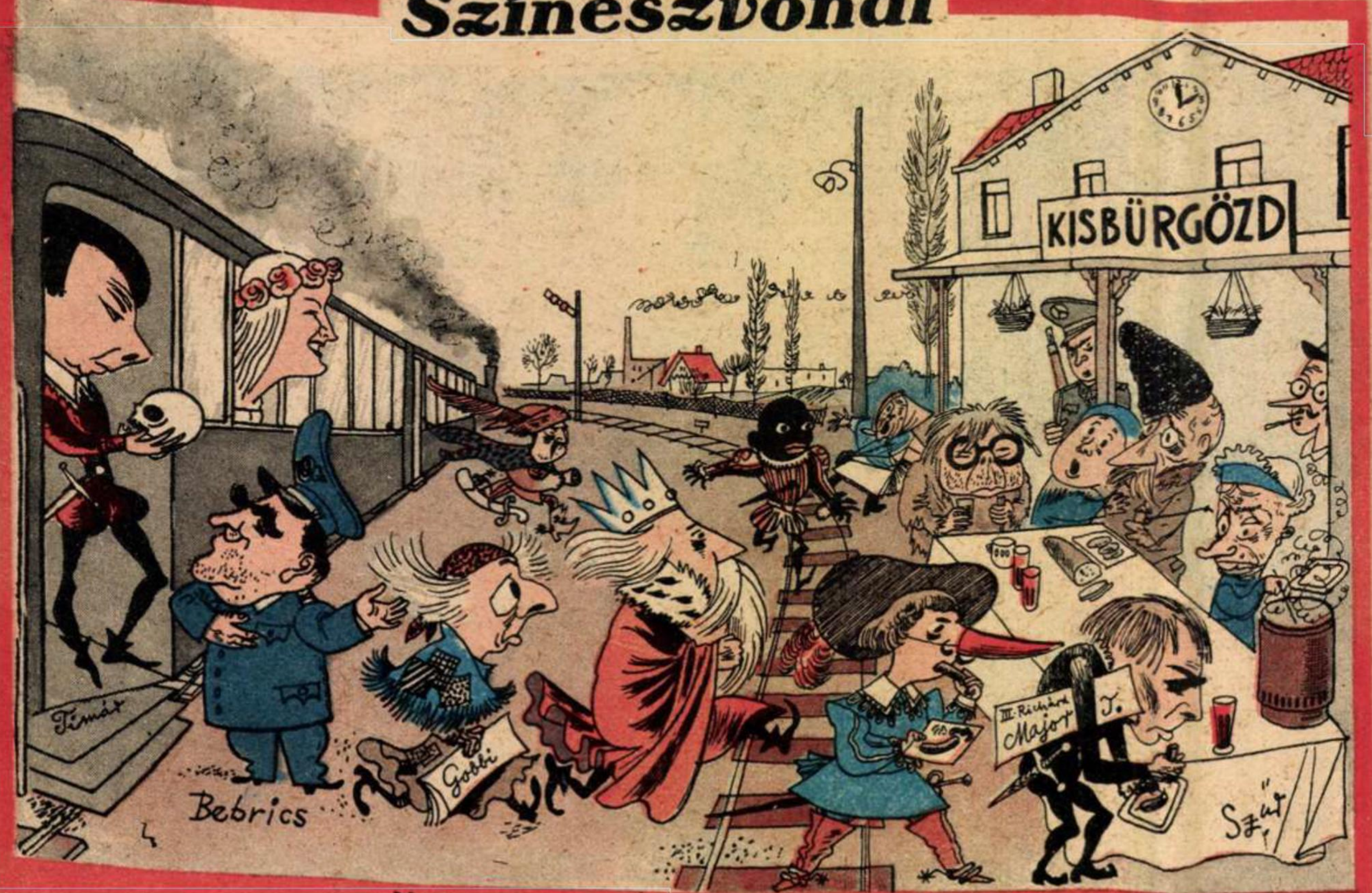
KISBÜRGÖZD
Tímár
Bebrics
Gobbi
III. Richárd Major T.

— Ön itt a Hamlet?
— Igen.
— És min tépelődik?
— Hogy tormával egyem-e a virslit, vagy mustárral?

Szülők iskolája

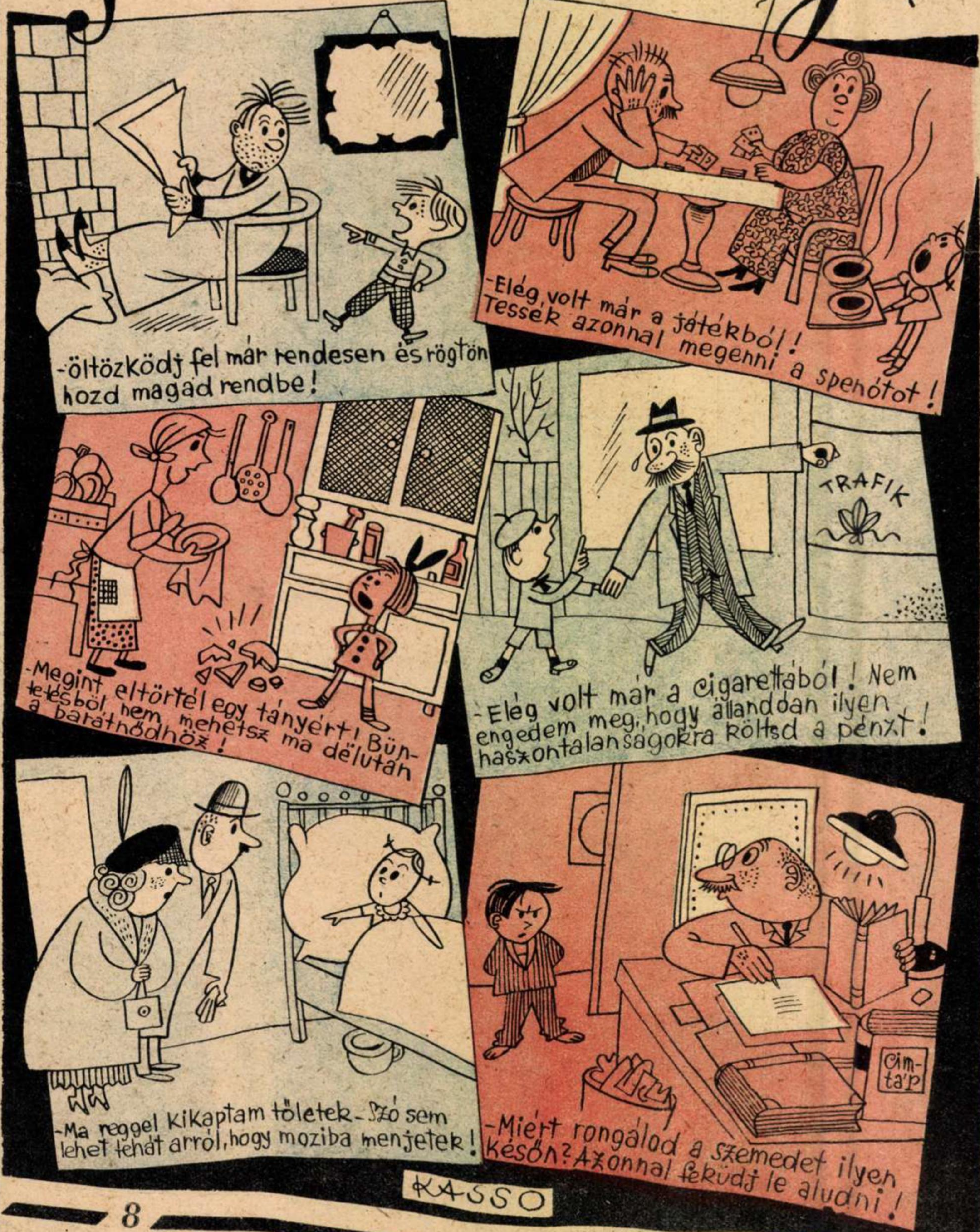
-öltözködj fel már rendesen és rögtön hozd magad rendbe!
-Elég volt már a játékból! Tessék azonnal megenni a spenótot!
-Megint eltörtél egy tányért! Büntetésből nem mehetsz ma délután a barátnődhöz!
-Elég volt már a cigarettából! Nem engedem meg, hogy állandóan ilyen haszontalanságokra költsd a pénzt!
TRAFIK
-Ma reggel kikaptam tőletek - Szó sem lehet tehát arról, hogy moziba menjetek!
-Miért rongálod a szemedet ilyen későn? Azonnal feküdj le aludni!
Cimtáp
KASSO

Az óvás lélektana

Az utóbbi időben feltűnően elterjedtek a sajtóban az ú. n. óvások, amelyeket nyilván egy-egy cég spontán felháborodása szül.

Így néz ki egy korszerű óvás:

ÓVÁS!!! ÓVÁS!!!

Az Első Magyar Fokhagyma Gyár R. T. (Budapest, IV. ker., Tüdő-tér 3. IV. em. 2.) annak közlését kéri, hogy nem azonos a csepeli Weiss Manfred Művekkel.

Az Els. Magy. Fokh. Gyá. R. T. káprázatosan berendezett üzeme ugyanis mindenkor igyekszik a nemes hagymanövény tőlünk megszokott legmagasabb fokát elérni, hogy ezzel is tangálja vezető szerepét a magyar iparban, tehát kínos volna számára, ha egy fémfeldolgozó műhellyel, történetesen a Weiss Manfred gyárral összetévesztenék, amikor ma már minden háziasszony előtt világos, hogy az E. M. F. Gy. R. T. fokhagymái utólérhetetlenül ízesek, aromájuk zamatos, mindenkor frissek, mondhatni meghatóak, de amellett olcsók, magyar gyártmány, mindenkinek ajánljuk, egyszer veszi és rabja lesz.

A Weiss Manfred Művek ellen ez óvás keretein kívül a hivatalos lépéseket megtettük.

A pokolban

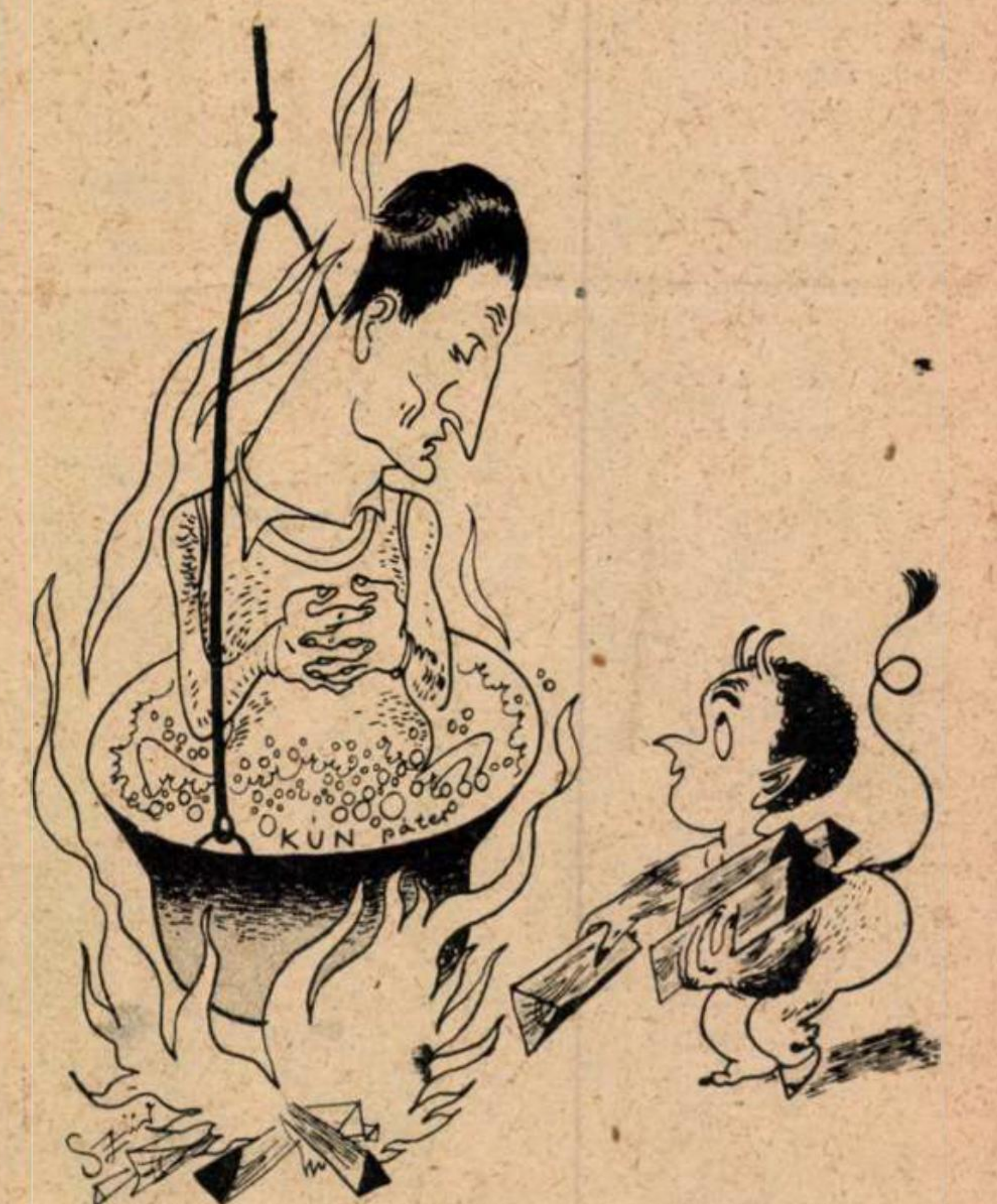

— Kun páter, a Zadravetz működik. Maga miért nem?

— Csacsi kis ördög, kegyed elfelejti, hogy engem felakasztottak.

Nadrágban járnak a pesti nők

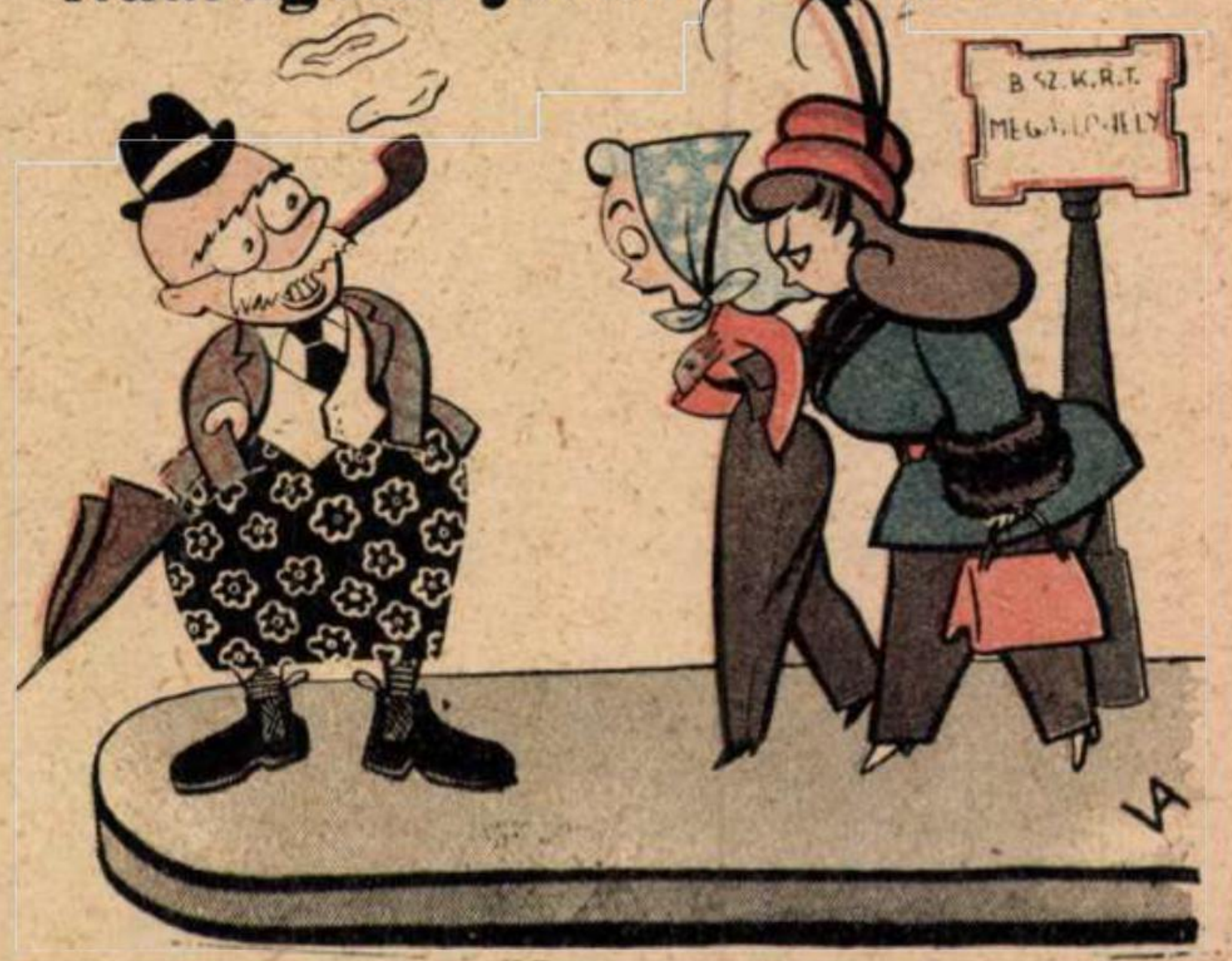
B.SZ.K.R.T. MEGÁLLÓHELY

— Mit csodálkoznak hölgyeim? A szoknya nagyon kellemes viselet.

Sötét Ödön,

az óvatos

Sötét Ödöntől megkérdezi valaki:

— Maga milyen téli sportot űz, Sötét úr?

— Semilyet. Tavaly nagyon ráfizettem az ilyesmire.

— Miért? Milyen sportot űzött tavaly?

— Hólabdáztam.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **6.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5107

Sarokba állítjuk MAROSÁN GYÖRGYÖT

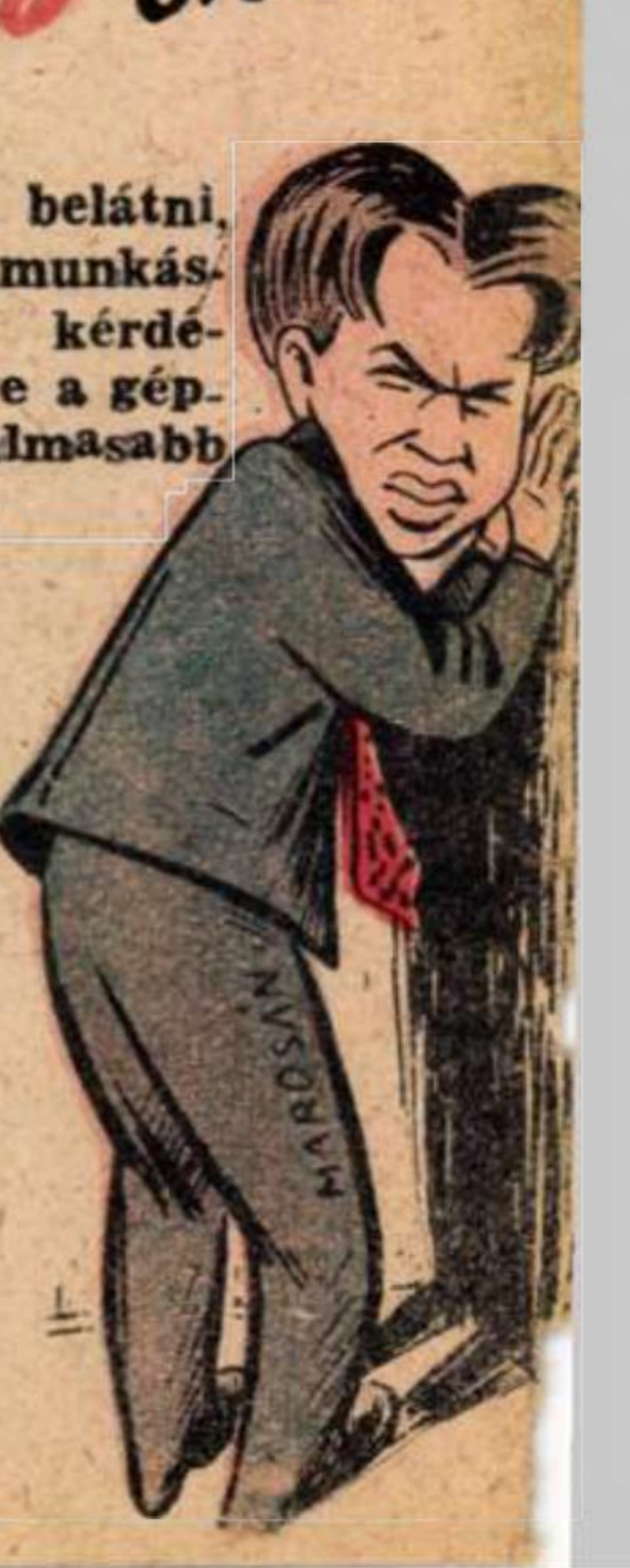mert nem akarja belátni, hogy a francia munkásmozgalom égető kérdéseinek elintézésére a géppfegyver a legalkalmasabb fegyver.